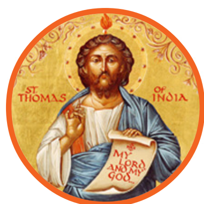


മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH



Vol. 07 No. 52 THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN 2024 December 05

SEASON OF THE ANNUNCIATION | അറിയിപ്പുകാലം | ܥܕܢܐ ܕܣܘܒܪܐ

ܚܕܒܫܒܐ SUNDAY	ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ TUESDAY	ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ WEDNESDAY	ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ THURSDAY	ܥܪܘܒܬܐ FRIDAY	ܫܒܬܐ SATURDAY
8	9	10	11	12	13	14
6	2	6	2	6	2	6
Mawlodeh d-Yuhanon Mamdono Birth of St. John the Baptist 49th Mem. of H.H.Baselios Augen I (Devalokam Catholicate Aramana)	12th Mem. of Mathews Mar Barnabas Metropolitan (St. Peter's & St. Paul's Church, Valayanchirangara)	Comme. of Martyrs St. Behanam, his sister Sarah and other Martyrs Comme. of St. Philoxenos of Mabugh			34th Mem. of Daniel Mar Philoxenos (Pathanamthitta Basil Dayara)	107th Memorial of Paulose Mar Coorilose Metropolitan (Panampady)



പത്തനാപുരം മൗണ്ട് താബോർ ദയറായിൽ, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സംയുക്ത ഓർമ്മ പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്ക ബാവാ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.



പ. പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സ്മരണാർത്ഥം പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ ആരംഭിച്ച സഹോദരൻ പദ്ധതിയുടെ യു.എ.ഇ. മേഖല ഫ്രണ്ട്സ് ഓഫ് സഹോദരൻ കൂട്ടായ്മ ഷാർജ സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് ദേവാലയത്തിൽ വച്ച് പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്നു.



വയനാട് ദുരന്തബാധിതരെ സഹായിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ നിർമിച്ചു നൽകുന്ന അൻപതു ഭവനങ്ങളിൽ ഷാർജ ഇടവക നൽകുന്ന ഒരു ഭവനത്തിന്റെ നിർമ്മാണ ഫണ്ട് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവയ്ക്ക് ഇടവക ഭാരവാഹികൾ കൈമാറി.



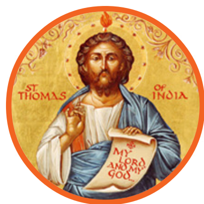
മലങ്കര വർഗീസ് രക്തസാക്ഷിത്വ ദിനം പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുഖ്യ കാർമ്മീകത്വത്തിലും യൂഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസിന്റെ സഹകാർമികത്വത്തിലും നടത്തപ്പെട്ടു. അനുസ്മരണ സമ്മേളനത്തിൽ വൈദിക ട്രസ്റ്റി ഫാ. ഡോ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിൽ, അൽമായ ട്രസ്റ്റി റോണി വർഗീസ്, ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി തോമസ് പോൾ റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവർ അനുസ്മരണ പ്രസംഗം നടത്തി.



മലങ്കര സഭയിൽ വ്യവസ്ഥാപിത സമാധാനത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ

വിശുദ്ധ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ സഭക്ക് ഒരു സത്യമുണ്ട്, നീതിയുണ്ട്, സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അത് ആരെങ്കിലും നിഷേധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും മലങ്കരസഭയുടേതെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ രാജ്യത്തു നീതിന്യായപീഠങ്ങളുണ്ട്. അത് തിരിച്ചറിയാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും എല്ലാ മലങ്കരസഭാ മക്കൾക്കും സാധിക്കണം. കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ആർക്കും ഉണ്ടാകാം, അത് ഓരോ കാലഘട്ടത്തിൽ വൈകാരികമായ അനുഭവങ്ങളിൽ കടന്നുപോകാം. അതെല്ലാം തിരിച്ചറിഞ്ഞു സമാധാനത്തിലും സന്തോഷത്തിലും സഭയുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാൻ എല്ലാരും തയ്യാറാകണം. നാം ഒരുമിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ വലിയൊരു സഭയായി, ശക്തിയായി, വിശുദ്ധ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ നമ്മെ ഏല്പിച്ച ക്രിസ്തീയ ദൗത്യങ്ങൾ ഭാരതത്തിൽ നിർവഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതിനൊരു നല്ല നാളെ ഉണ്ടാവട്ടെ.

(പെരുമ്പാവൂരിൽ നടന്ന മലങ്കര വർഗീസ് അനുസ്മരണ യോഗത്തിലെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും)



മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH



സഭാപിതാക്കന്മാർ

മാർ ഔഗേൻ ബാവ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽഭടൻ

കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ മാർ ത്തോമാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രഥമ കേന്ദ്രമായിരുന്ന എഡേസ്സായിൽനിന്നു കാലചക്രഗതിയനുസരിച്ചു പിൽക്കാലത്തു പേർഷ്യാരാജ്യത്തെ സെലൂക്യാ, തെഗ്രീസ്, മൂസൽ തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുകയും, 19 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തോടടുത്ത് അവിടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ അവശേഷിക്കയും ചെയ്ത പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം, അതിന്റെ ഭരണപരിധിയിൽതന്നെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കരയിലേയ്ക്ക് 1912-ൽ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം, ആ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായാണല്ലോ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനി. മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വകാലചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്തു പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതതു കാലത്തു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിലോ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന നിലയിലോ എല്ലാം ഈ സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തു വരുവാനിടയായിട്ടുള്ള പിതാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും, തങ്ങളുടെ കാലത്തു ചില പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ട്, ഈ സഭയെ ശരിയായ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ദൈവനിയോഗമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നാവുന്നതാണ്.

ഈ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായ്ക്കു നേരിടേണ്ടി വന്ന പ്രശ്നം, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ സ്ഥാപകനും അതിന്റെ പ്രഥമ മഹാപുരോഹിതനുമായിരുന്ന മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ പൗരോഹിത്യം, സിംഹാസനം, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്കു തന്റെ ഭരണസീമയിൽ എ. ഡി. 231 -ലെ യറുശലേം സുന്നഹദോസു മുതൽ ക്രൈസ്തവലോകമാകമാനം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ പരമാധികാരം എന്നിവയായിരുന്നു. ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിലും സാധാരണ പെരുമാറ്റത്തിലും വളരെയധികം വിനീതനായി കാണപ്പെട്ടിരുന്ന തിരുമേനി, ദൈവനിശ്ചയപ്രകാരം തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വന്നുചേർന്ന സഭയുടെ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ ഏറ്റം പ്രബലനും നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവനുമായി കാണപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും സംസാരത്തിലുമെല്ലാം സർവ്വത്ര മുഴച്ചുനിന്നിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ വിനയസ്വഭാവമല്ലേ ഇന്നത്തെ ഈ സഭാപ്രതിസന്ധിക്കു മുൻകൈ എടുക്കുവാൻ ചില നേതാക്കന്മാർക്കു പ്രേരകമായി ഭവിച്ചതെന്നുപോലും ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. ബാഹ്യമായ പ്രൗഢിയിലും ആഡംബരങ്ങളിലും നിന്നെല്ലാം കഴിയുന്നത്ര ഒഴിഞ്ഞുമാറി, തികച്ചും ലളിതമായ ജീവിതചര്യ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി, 1962 -ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സംഭവം, ഈ സഭയിൽ തിരുമേനിയെ അടുത്തറിയാവുന്ന പലർക്കും തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു. ആ കാലത്ത്, തിരുമേനിയുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ ഒരിക്കൽ അതിനെക്കുറിച്ചു നേരമ്പോക്കായി പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. "തിമോത്തിയോസ് മെത്രാച്ചൻ സർവ്വഥാ ഈ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യനാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിനയം കുറെ കൂടുതലായിപ്പോയി എന്നൊരു ദോഷമേ ഉള്ളു" എന്നായിരുന്നു അത്.

തിരുമേനിയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഈ അതിവിനയം, തങ്ങളുടെ അധികാരമോഹങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുവാൻ കാത്തിരുന്നവർക്ക് ഒരു സന്ദർഭമായി തോന്നിയിരിക്കണം. 1958 -ലെ സഭാ സമാധാനത്തിനുശേഷം അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്ക് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂ



ഓർമ്മപെരുന്നാൾ ഡിസംബർ 7, 8 തീയതികളിൽ ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ

ഢനായ എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിക്കുക, കാതോലിക്കായെ "പരിശുദ്ധ" - His Holiness- എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുക, ലെറ്റർ പേപ്പറിന്റെ തലക്കെട്ട് ചുവന്ന മഷിയിൽ അച്ചടിക്കുക എന്നീ പതിവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു കല്പന അയയ്ക്കുകയുണ്ടായ വിവരം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിന് ഉടൻതന്നെ ബാവാ തിരുമേനി തക്കതായ ഒരു മറുപടി അയയ്ക്കുകയും, അതോടുകൂടി ആ പ്രശ്നം പിന്നീട് ഉന്നയിക്കപ്പെടാതെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതാണ്.

എന്നാൽ പ. ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനി സിംഹാസനാരൂഢനായപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അതിവിനയം, ഈദൃശ കാര്യങ്ങളുടെ ഉപയോഗം തന്റെ മുൻഗാമി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പതിവിൽനിന്നു കുറെയെല്ലാം കുറവുചെയ്യാൻ തിരു

മേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ എന്ന വിശേഷണം, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന ഔദ്യോഗികനിലയിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ചില പൊതുകല്പനകളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക എന്ന രീതി അവലംബിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് വല്ലപ്പോഴും കത്തുകളെഴുതേണ്ടിവന്നാൽ, അച്ചടിച്ച ലെറ്റർപേപ്പർ ഉപയോഗിക്കാതെ സുറിയാനിയിൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതും. എഴുത്തിന്റെ അടിയിൽ സ്വന്തം പേരിനോടു ചേർത്ത് "വിനീതദാസൻ" എന്നും മറ്റും എഴുതുകയും ചെയ്യും. 1964 –ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന സന്ദർഭത്തിലും, 1965 –ൽ തിരുമേനി ഡമാസ്കസും മറ്റും സന്ദർശിച്ചപ്പോഴും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുത്തുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ, തനിക്കു സ്വാഭാവികമായ ഈ അതിവിനയം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ മുൻപ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ നേരെ ഓങ്ങിയിട്ടും വിലപ്പോകാതിരുന്ന വാൾ, ഇപ്പോൾ ഫലിച്ചേക്കുമെന്നു സംശയം തോന്നിയിരിക്കണം. ഇവിടെ ചിലരുടെയെല്ലാം പ്രേരണയും അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ രണ്ടാമതും ആ വാൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുവാനിടയായി. പക്ഷേ ഇത്തവണ മുൻ ആരോപണങ്ങളെ കവിഞ്ഞ നിലയിൽ, മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്കു പൗരോഹിത്യം പോലുമില്ലായിരുന്നു എന്ന തനി വേദവിപരീതത്തോടുകൂടിയാണ് അതു വീശി എറിഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ചുഴറ്റി എറിയപ്പെട്ട ആ വാൾ, ഉദ്ദേശിച്ചിടത്ത് ഉദ്ദേശിച്ച നിലയിൽ ഏറ്റില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, അതയച്ച സ്ഥാനത്തു തിരിഞ്ഞുചെന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിരുകവിഞ്ഞ വിനീതൻ വേണ്ടസമയത്തു പാറപോലെ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് ആ വാൾ തിരിയെ പായിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സർവ്വപ്രധാന ആയുധമാകുന്ന ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും ഇത്ര നിഷ്ഠയോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ എനിക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളും മിക്കവാറും അതതു സമയത്തുതന്നെ തിരുമേനി വളരെ നിഷ്ഠയായി നടത്തുമായിരുന്നു. നോമ്പുകാലത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് മൂന്നു നോമ്പിലും വലിയ നോമ്പിലും, വിശുദ്ധ സഭയുടെ ശരിയായ നിയമമനുസരിച്ച്, ഒരു നേരം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളു. മൂന്നു മണിയാകുമ്പോൾ ഇരുപത്തിരണ്ടരയുടെ പ്രാർത്ഥന രഹസ്യമായി നടത്തിയശേഷം ചിലപ്പോൾ ഒരു പാത്രം ജീരകവെള്ളം മാത്രം കുടിക്കും. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അല്പം പൊടിയരിക്കഞ്ഞിയും കുടിക്കും. മറ്റു നോമ്പുകളിലും മിക്കവാറും മൂന്നു മണിവരെയും, കുറഞ്ഞപക്ഷം ഉച്ചവരെയെങ്കിലും, ഉപവാസമനുഷ്ഠിക്കും. വി. സഭയിലെ പൊതുവായ അഞ്ചു നോമ്പുകൾക്കു പുറമേ പലപ്പോഴും പ്രത്യേക നോമ്പുകളും അനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു. പ്രായാധിക്യം ചെന്നു ശാരീരികമായി വളരെ അവശനാകുന്നതു വരെ ഇവയെല്ലാം വളരെ കൃത്യമായിത്തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. നോമ്പില്ലാത്ത കാലങ്ങളിലും തിരുമേനി വളരെ ലഘുവായ പദാർത്ഥങ്ങൾ മാത്രം, അതും വളരെ മിതമായി മാത്രം കഴിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു. ദീർഘകാലം തിരുമേനിയുടെ കൂടെ വളരെ അടുത്തു പെരുമാറിയിട്ടുള്ള എന്റെ സ്വന്ത ദൃഷ്ടിയിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണിതെല്ലാം.

വായനയിലും പഠനത്തിലും, പ്രത്യേകിച്ച് വേദശാസ്ത്രപരമായ വിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ, തിരുമേനി അതീവതല്പരനും സ്ഥിരോത്സാഹിയുമായിരുന്നു. വളരെ തിരക്കേറിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ പോലും, ലഭ്യമാകുന്ന ഇടവേളകളിൽ, വായനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. കേവലം നാലാം ഫോറം വരെ മാത്രമേ തിരുമേനി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതുവാനും സംസാരിക്കുവാനും പ്രയാസവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും എത്ര ആശയസംപുഷ്ടമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള അസാമാന്യ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. സുറിയാനിഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത്, ഈ നാട്ടിലും സിറിയാ നാട്ടിൽപോലും, ഇത്ര തികഞ്ഞ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. സുറിയാനിഭാഷ ഇത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഇതര വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് ആധുനികകാലത്ത് എനിക്കറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ ആദിയായ ചില പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ, പിൻതലമുറകളിൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ള അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനായിരുന്നു തിരുമേനി. ഈ നാട്ടിലും ശീമരാജ്യങ്ങളിലും തന്റെ കാലത്തു ലഭ്യമായിരുന്ന സകല സുറിയാനി വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിവർത്തന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്ന് സഭയ്ക്ക് ഒരു ശാശ്വത നിധിയാണ്.

പ. ബാവാ തിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധം എന്റെ ശൈശവകാലം മുതൽതന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം ഔഗേൻ റമ്പാനാണ്. എന്നാൽ എന്റെ കുടുംബവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം അതിനും പല സംവത്സരങ്ങൾ മുൻപേ ആരംഭിച്ചതാണ്. ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ആദ്യം ശിഷ്യപ്പെട്ടത് എന്റെ വന്ദ്യപിതാവിനായിരുന്നു. വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടംകൊണ്ടു സുറിയാനിഭാഷയിലും പള്ളി ശുശ്രൂഷകളിലും സാമാന്യം നല്ല വ്യുല്പത്തി സമ്പാദിച്ചശേഷം, സുറിയാനി പഠനം തല്ക്കാലം നിറുത്തിവച്ചിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് പഠനത്തിനായി കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. നാലാംഫോറം വരെ പഠിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു സുറിയാനി ഭാഷയോടും ഈ സഭാവിശ്വാസാചാരങ്ങളോടും തോന്നിയിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ ആദരവിന്റെ ഫലമായി വിശുദ്ധനാടുകൾ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നുകയും, അങ്ങനെ കേവലം ഇരുപതു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള മത്തായി ശെമ്മാശൻ പലസ്തീൻ നാട്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കേവലം വിശുദ്ധനാടു സന്ദർശനം മാത്രമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പല സംവത്സരക്കാലം ആ നാട്ടിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും താമസിക്കുകയും ഇക്കാലമെല്ലാം അവിടെ ലഭ്യമായ പുരാതന വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും വായിച്ചും, പണ്ഡിതന്മാരായ പല പിതാക്കന്മാർക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ടും സുറിയാനിഭാഷയിലും വേദശാസ്ത്രത്തിലും അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് അവിടെ മാർ അബ്ദൽമശിഹാ, മാർ അബ്ദുള്ളാ എന്നീ രണ്ടുപേർ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിന് അവകാശികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസുമാരുമായും തിരുമേനി പരിചയപ്പെടുകയും, ദീർഘദിവസങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും കൂടെ താമസിക്കുകയും, സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം യഥായോഗ്യം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു വിവരങ്ങൾ മലങ്കരയിലെ പിതാക്കന്മാരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കത്തുകൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഈ വിദേശവാസക്കാലത്ത് മാർ ഔഗേൻ എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ തുറബ്ദീൻ പ്രദേശത്തുള്ള പുരാതന ദയറായിൽ കുറേക്കാലം താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, ആ പരിശുദ്ധനെക്കുറിച്ച് വിപുലമായ പഠനം നടത്തുകയും അങ്ങനെ ആ പരിശുദ്ധനോടു തോന്നിയ അതിയായ ഭക്തിയുടെ ഫലമായി ആ പിതാവിനെ സ്വന്തം കാവൽപിതാവായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, മത്തായി എന്ന സ്വന്തം പേരുപേക്ഷിച്ച് ഔഗേൻ എന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അവിടെവച്ചുതന്നെ ദയറാസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച്, ഔഗേൻ റമ്പാനായി 1908 –ൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

ആരംഭത്തിൽ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ തിരുമേനി എന്റെ പിതാവിനു ശിഷ്യപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും, ശീമയാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവുമായി വളരെ അടുത്തു നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പാമ്പാക്കുട ലൈബ്രറിയിലെ പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുക, പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും പകർത്തിയെഴുതുക, സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുക, എന്റെ പിതാവ് അക്കാലങ്ങളിൽ ശീമ രാജ്യത്തെ പല സഭാനേതാക്കന്മാരുമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കത്തിടപാടുകളിൽ സഹായിക്കുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം പാമ്പാക്കുട പള്ളിമേടയിൽ വന്നു താമസിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ താമസിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലെ ഒരംഗമെന്നപോലെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ന് ഒരു ചെറിയ പയ്യനായിരുന്ന എന്നെ പലപ്പോഴും വിളിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടു നടക്കുകയും പല നല്ല ഉപദേശങ്ങളും പറഞ്ഞുതരികയുമെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നത് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഭക്തിപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കുന്നു. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും തിരുമേനി വരുമ്പോൾ ചില കൗതുകവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്ന് എനിക്കു സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽതന്നെ പിതൃനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹാദരവുകൾ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് തോന്നിയിരുന്നു.

എന്റെ പിതാവ് കോര മാത്തൻ മല്പാൻ അക്കാലത്തെ ഒരു മികച്ച സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനും വേദശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നെങ്കിലും എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ കാര്യമായ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സുറിയാനിഭാഷയുടെ ചില പ്രാരംഭ പഠനങ്ങൾ മാത്രം പഠിക്കുന്നതിനേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ അത് പൂർത്തിയാക്കി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സുറിയാനി പഠിക്കുവാൻ ആരം

ഭിച്ചപ്പോഴേക്ക് നിർഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനാകുവാനാണിടയായത്. തന്റെ അന്ത്യരോഗാവസ്ഥയിൽ, തന്റെ ഐഹികജീവിതം ഏതാണ്ട് അവസാനിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നും എനിക്കാവശ്യമായ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുവാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു സാദ്ധ്യമാവുകയില്ലെന്നും തോന്നിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ, തന്റെ നിര്യാണത്തിന് ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ് അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യപ്രമുഖനായ ഈ തിരുമേനിയെ - അന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് - വിളിച്ചുവരുത്തി, എന്റെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസ ചുമതല തിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നോടു കുടുംബ ചുമതലകളും മറ്റും ഉപേക്ഷിച്ചുപോലും തിരുമേനിയുടെകൂടെ പോയി താമസിച്ചു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണു ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നത്. പിതാവിന്റെ നിര്യാണാനന്തരം അല്പകാലം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ സന്തത സഹചാരിയായി പല കൊല്ലങ്ങൾ കൂടെ താമസിച്ചു പഠിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ഭദ്രാസന ഭരണസംബന്ധമായ വളരെയധികം യാത്രകളും മറ്റു ബദ്ധപ്പാടുകളുമുണ്ടായിരുന്ന തിരുമേനി, അതിനെല്ലാമിടയിൽ ദിവസവും കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും എനിക്കുവേണ്ടി ചെലവിടുമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും യാത്രാമദ്ധ്യേ വണ്ടിയിലും വള്ളത്തിലുമെല്ലാം വച്ചായിരിക്കും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഇന്ന് സുറിയാനി ഭാഷാ സംബന്ധമായോ വേദശാസ്ത്രപരമായോ സഭാചരിത്രപരമായോ എല്ലാം പരിമിതമായ തോതിലെങ്കിലും എനിക്കുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിനു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായും തിരുമേനിയോടു കടപ്പെട്ടവനാണെന്നുള്ള വസ്തുത, സ്നേഹനിർഭരമായ ഭക്ത്യാദരവുകളോടെ ഇത്തരുണത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്.

തിരുമേനി വിശുദ്ധനാടുകളിലെ സഞ്ചാരവും പഠനവുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ഔഗേൻ റമ്പാനായി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മലങ്കരസഭയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മുടക്കിയതിനെ തുടർന്നുള്ള ഭിന്നതയാരംഭിച്ചു. അവിടം മുതൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നുകൊണ്ട് 1942 -ൽ മൂവാറ്റുപുഴ വച്ച് പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ച സമയംവരെയുള്ള തിരുമേനിയുടെ സഭാസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലപ്പോഴും പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു എന്നും, സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ഉറച്ച നിലപാടില്ലാത്ത ഒരു വിവാദ പുരുഷനായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നും പലരും ആരോപിക്കാറുണ്ട്. കേവലം ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ആരോപണത്തിൽ കുറെയെല്ലാം കഴമ്പുള്ളതായി തോന്നാവുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ആരംഭകാലം മുതലുള്ള തിരുമേനിയുടെ സഭാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് അല്പം ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ആരംഭം മുതൽതന്നെ അവിടുന്നു മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ യഥായോഗ്യം ഗ്രഹിച്ചു തദനുസരണമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും, ആ നിലപാടിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും തന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെ, എന്നാൽ സന്ദർഭാനുസരണം ചില നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. ഈ വസ്തുതയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം യഥായോഗ്യം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ, ഏതാണ്ട് ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം മുൻപു മുതൽ ഈ സഭയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില സംഭവവികാസങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുൻപ്, അതായത് എ. ഡി. 1876 -ൽ, അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിക്കുകയും, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വഴിയായും മറ്റും ഈ സഭയിൽ ചില ഭരണക്രമീകരണങ്ങൾക്കു പ്രാരംഭമിടുകയും, അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവുമായുള്ള ഈ സഭയുടെ ബന്ധം കൂടുതൽ ബലവത്താക്കുകയും ചെയ്തശേഷം മടങ്ങുകയുണ്ടായി. അന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ഇല്ലാത്ത കാലവുമായിരുന്നു. ആ പാത്രിയർക്കീസ് 1894 -ൽ നിര്യാതനായി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യിച്ചത് ഏകാഭിപ്രായമായിട്ടായിരുന്നില്ല. മാർ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് നിര്യാതനായപ്പോൾ കൈമാഖാമായി നിയമിതനായതു മാർ കൂറിലോസ് ഗീവറുഗീസ് എന്നൊരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. അന്നത്തെ മേല്പട്ടക്കാരിൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ നിലയിലും പൊതുജന സമ്മതനായിരുന്നതിനാൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സുന്നഹദോസു കൂടിയപ്പോൾ ആദ്യമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരാണു പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഏകാഭിപ്രായമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം, ഈ സമുന്നത പദവിക്കു താൻ അർഹനല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് സ്വയം പിന്മാറി.



വളരെ ശക്തിപൂർവ്വം നിർബന്ധിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം വഴങ്ങാതിരുന്നതിനാൽ വീണ്ടും മറ്റൊരാളുടെ പേര് നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടി വന്നു. അപ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി രംഗത്തുവന്നത്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അബ്ദൽ മശിഹാ, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളാ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബഹനാം എന്നീ മൂന്നു പേരായിരുന്നു. ഇവരിൽ കുറെക്കാലം മുൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ മലങ്കര സന്ദർശിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്ത മാർ അബ്ദുള്ളാ സ്വാഭാവികമായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമെന്നു പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നപ്പോൾ, ചുരുങ്ങിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് മാർ അബ്ദൽ മശിഹായായിരുന്നു. മാർ അബ്ദുള്ളായ്ക്കു രണ്ടാം സ്ഥാനവും മാർ ബഹനാമിനു മൂന്നാം സ്ഥാനവുമേ ലഭിച്ചുള്ളു. അതനുസരിച്ച് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു.

തുടർന്ന് സുൽത്താന്റെ അധികാരപത്രമായ ഫർമാനും അദ്ദേഹത്തിനു നല്കപ്പെട്ടു. തുർക്കി രാജ്യത്ത് അക്കാലത്തു സഭാഭരണാധികാരികൾക്ക്, സഭാഭരണസംബന്ധമായ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഫർമാൻ കൂടാതെ സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജിതനായ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഈ സഭ വിട്ടു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നു. ഈ സംഭവത്തിന്, അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ റോമാസഭയിൽ ചേർന്നില്ലാ എന്നും, ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പീഡനത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അന്നത്തെ ഫ്രഞ്ച് കോൺസലിനെ അഭയം പ്രാപിച്ച്, താൻ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗമാണെന്നു ഭാവിച്ചതേയുള്ളു എന്നുമൊരു ഭാഷ്യവുമുണ്ട്. അതിന്റെയെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എങ്ങനെയുമാകട്ടെ. 1905-ൽ മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റ് പിൻവലിച്ചു. അധിക കാലതാമസമെന്യേ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമാ സഭയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്ന് ഒരു സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ പരസ്യമായി വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ റദ്ദാക്കിയതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവണ്മെന്റംഗീകാരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ, പൂർണ്ണമായ ഗവണ്മെന്റംഗീകാരത്തോടുകൂടി, സഭാഭരണസംബന്ധമായ ലൗകികാധികാരങ്ങൾകൂടി പ്രയോഗിക്കത്തക്കനിലയിൽ ഒരാൾ ആവശ്യമായതിനാൽ, വീണ്ടും പാത്രിയർക്കാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി സുന്നഹദോസ്കൂടി. ആ സുന്നഹദോസിൽ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഏകാഭിപ്രായമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുള്ള ഫർമാനും നല്കപ്പെട്ടു. ഈ വസ്തുതകൾ ആ കാലത്ത് മലങ്കരസഭയുടെ നാവായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന "മലങ്കര ഇടവകപത്രിക" എന്ന മാസികയുടെ ആ കാലത്തെ ലക്കങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിനവകാശികളായി ഒരേ സമയത്തു രണ്ടു പേരുണ്ടായി. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിലും, മാർ അബ്ദുള്ള ഗവണ്മെന്റംഗീകാരത്തോടുകൂടി ലൗകികാധികാരങ്ങൾ കൂടി നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിലും കഴിഞ്ഞുവന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരസഭ ധരിച്ചത്, അഥവാ മലങ്കരസഭയെ ധരിപ്പിച്ചത്, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ മദ്യപാനം, സഭാനിയമങ്ങൾക്കെതിരായ ദുർഭരണം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ നിയമാനുസരണം സുന്നഹദോസ് കൂടി മുടക്കി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും അതനു

സരിച്ച് തുർക്കി ഗവണ്മെന്റ് ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുകയും, വീണ്ടും സുന്നഹദോസ് കൂടി മാർ അബ്ദുള്ളായെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കുകയുമാണുണ്ടായതെന്നും, തന്മൂലം ശരിയായ സ്ഥാനസാധുത്വമുള്ള ഏക പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദുള്ള മാത്രമാണെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു. ഏതായാലും മലങ്കരസഭ ആ കാലത്ത് ശരിയായ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി അംഗീകരിച്ചത് മാർ അബ്ദുള്ളായെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും കൊച്ചുപറമ്പിൽ മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനിയും സ്ഥാനമേറ്റതും മറ്റും. അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ അദ്ദേഹം മലങ്കര സന്ദർശിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ പാത്രിയർക്കീസായി ഈ സഭ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലതാമസമെന്യേ അദ്ദേഹം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കി. തുടർന്ന് ഈ സഭയിൽ ഭിന്നതയുമായി.

ഇതിനുപരി അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം പ. ഔഗേൻ ബാവാ ശെമ്മാശ്ശനായി ശീമരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതു മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ വിപുലമായ സഞ്ചാരവും അന്വേഷണങ്ങളും പഠനവും, ഈ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി നേരിട്ടു പുലർത്തുവാനിടയായ സമ്പർക്കവും മറ്റും വഴിയായി, മാർ അബ്ദൽ മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ സുന്നഹദോസു കൂടി സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എന്ന ആരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ചില കാരണങ്ങളാൽ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നതിനാൽ കേവലം ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുക മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തെ അപ്പോഴും ആത്മീയനിലയിൽ പാത്രിയർക്കീസായി ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പരിഗണിച്ച് ആദരിച്ചിരുന്നു. ആത്മീയമായി പാത്രിയർക്കീസിനടുത്ത പല കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈദൃശ വസ്തുതകളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയ തിരുമേനി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ബാവായെ ശരിയായ സ്ഥാന സാധുത്വമുള്ള പാത്രിയർക്കീസായി അക്കാലം മുതൽതന്നെ ആദരിച്ചിരുന്നു. കാനോനികമായും സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഭരണപരിധിയിലുൾപ്പെടുന്ന മലങ്കരസഭ, അക്കാലത്തു പേർഷ്യാ രാജ്യത്തു നിലവിലില്ലാതെ അവശേഷിച്ചിരുന്ന കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന കാലവുമായിരുന്നു. ഈ വിഷയവും തിരുമേനി രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി ചർച്ച ചെയ്തു. മലങ്കരയിലേയ്ക്കു ചില കത്തുകൾ തത്സംബന്ധമായി അയച്ചിരുന്ന കാര്യം പലർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേയ്ക്കു കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അനുകൂലിയും, എന്നാൽ മാർ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് അതിനു പ്രതികൂലിയുമാണെന്നായിരുന്നു തിരുമേനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു തിരുമേനി പലസ്തീൻനാട് സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് ഔഗേൻ റമ്പാനായി, 1908-ൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയത്.

തിരുമേനി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു മലങ്കരസഭ, പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയായി. 1909 ൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കാലംചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. അധികം താമസിയാതെ മാർ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെയെത്തി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ പല കാര്യങ്ങളാൽ നീരസത്തിലായി. തുടർന്ന് 1911 -ൽ പാത്രിയർക്കീസ്, മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കിയശേഷം മലങ്കരയിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയി.

തന്റെ മുടക്ക് തികച്ചും അകാരണമെന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈ സഭയിലെ ഒരു നല്ല പങ്ക് ആളുകളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഇതിനുള്ള പോംവഴിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോഴാണ് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ അഭയം പ്രാപിക്കാമെന്നൊരാശയം ഉദയം ചെയ്തത്. അതിനുള്ള പരിശ്രമവുമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴേയ്ക്കു മലങ്കരസഭ പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയെന്നും മെത്രാൻ കക്ഷിയെന്നും രണ്ടായി പിളർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി, കൊച്ചി എന്നീ വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായും, കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗവും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചു നിലകൊണ്ടു. തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ മിക്കവാറും മെത്രാൻ കക്ഷിയിലും ഉറച്ചു നിന്നു. ഈ കക്ഷിതിരിവിൽ, ഒരു വടക്കനായ ഔഗേൻ റമ്പാനും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയായി തന്നെ നിലകൊള്ളേണ്ട സാഹചര്യമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1912 -ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അനുയായികളുടെയും പരിശ്രമഫലമായി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ ആഗതനായത്. അദ്ദേഹം സുന്നഹദോസിനാൽ മുടക്കി ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും, തന്മൂലം ആത്മീയനല്വരം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആളാണെന്ന് ഈ സഭ നേരത്തെ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട്, പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ "വിശ്വാസത്തിൽ ഭിന്നതയി"ല്ലാതിരിക്കെ, സ്വാർത്ഥതയും അധികാരഭ്രമവും മൂലം ഒരു സിംഹാസനത്തിനു രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരോ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായാൽ, ആദ്യത്തെയാൾ ഭരണം നടത്തുകയും രണ്ടാമൻ പ്രവൃത്തിരഹിതനായിരിക്കയും ചെയ്യണം (ഹൂദായ 7:1) എന്ന കാനോൻ നിർദ്ദേശത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട്, മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടക്കു തീർത്തു.

മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലം മുതൽതന്നെ ഇവിടെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരം, പേർഷ്യാ രാജ്യത്തു പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ അവശേഷിച്ചിരുന്ന പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നിരണത്തു വച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. തന്റെ പലസ്തീൻ നാട് സന്ദർശനകാലത്ത് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെക്കുറിച്ച് ലഭിച്ചിരുന്ന യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു തോന്നിയിരുന്ന ഭക്തിയും ആസ്പദമാക്കിയും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു കാണണമെന്ന് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അതിയായ ആഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രേരണയാലും, പ്രത്യേകിച്ചു സ്ഥാനമേൽക്കുന്ന ആൾ, സ്വപിതാവിന്റെ ഗുരുവെന്ന നിലയിൽ തനിക്ക് കൂടുതൽ ആദരണീയനായിരുന്നതിനാലും, ഇവിടുത്തെ കക്ഷി ഭിന്നതയും മറ്റും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഔഗേൻ റമ്പാൻ നിരണത്തു പോയി ആ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു. വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തുടർന്നു ജീവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി തീർച്ചയായും അല്പം ഒരു കടന്ന കൈയായിരുന്നു. എന്നാൽ തുടർന്നദ്ദേഹം സ്വന്തം നാട്ടിൽ വന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയായി തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോഴേക്ക് കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി ഭദ്രാസന പ്രദേശങ്ങളിൽ പലവിധ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വടകര കേന്ദ്രമാക്കി അധഃകൃത വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനമാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചത്. വളരെ ആളുകളെ അദ്ദേഹം മാമ്മോദീസാ നൽകി സഭയിൽ ചേർത്തു. തുടർന്ന് വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ വിരളമായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമായി. ഇന്നത്തെ വടകര ഹൈസ്കൂൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം പരിശ്രമഫലമാണ്. പിറവം, കോലഞ്ചേരി മുതലായ ഹൈസ്കൂളുകളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. സഭയിലെ അന്നത്തെ കക്ഷി ഭിന്നതയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയായി ഉറച്ചു നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ഈദൃശ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് ആ കക്ഷിയിൽ തന്നെ ഉറച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് ഒരാവശ്യമായി രുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ആ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചത്. സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകനും സ്ഥാപകനും ആയ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കുടുംബവും ആരംഭകാലത്ത് മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചു നിന്നവരായിരുന്നെങ്കിലും വടക്കൻ ഇടവകകളിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ബാവാ കക്ഷിയിൽ നിന്ന് കശീശാപട്ടം സ്വീകരിച്ച സംഭവം ഇതേനിലയിൽ തന്നെ ഉള്ള ഒന്നാണല്ലോ. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തത് ആരംഭകാലത്ത് സ്ലീബാദാസസമൂഹ പ്രവർത്തനത്തിലും സഹകരണവും പ്രചോദനവും നൽകിയിരുന്ന ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ തന്നെ ഉപദേശാനുസരണവുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ കാലം മുന്നോട്ടു നീങ്ങവെ 1927 ൽ ഔഗേൻ റമ്പാൻ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ച് യറുശലേമിൽ വച്ച് മാർ തിമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മാർ ഏലിയാസ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നും മെത്രാൻ സ്ഥാനം

ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതും അന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചുനിന്നിരുന്ന കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സുഗമമായ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന് ഒരാവശ്യമായിരുന്നു. തുടർന്ന് പ്രസ്തുത ഭദ്രാസന ഭരണം, പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ വിജയകരമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

1912 ലെ സഭാ ഭിന്നതയെ തുടർന്ന് ഈ നിലയിലെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സഭാ ചരിത്രപരമായും വേദശാസ്ത്രപരമായുമുള്ള തന്റെ തികഞ്ഞ വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച്, പലസ്തീൻ നാട്ടിലെ പര്യടന കാലത്ത് സംഭവങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് നേരിട്ടു ലഭിച്ചിരുന്ന അറിവിന്റെയുമെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ശരിയായ ആത്മീയ നൽവരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെയാണെന്നും, തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടു കൂടി ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം തികച്ചും അന്യൂനമാണെന്നുമുള്ള ഉൾബോധം എന്നും തിരുമേനിയെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഈ വസ്തുതകൾ കുറേശ്ശെയായി ആളുകളെ ധരിപ്പിച്ച് അവരുടെ കക്ഷി വൈരാഗ്യം ലഘൂപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും തിരുമേനി കഴിവുപോലെ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭരണമേറ്റ ശേഷം തിരുമേനി സർവ്വ പ്രാധാന്യം നൽകി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാര്യം, മലങ്കരസഭയിലെ കക്ഷി ഭിന്നത എങ്ങനെയും അവസാനിപ്പിച്ച് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി തിരുമേനി നടത്തിയിട്ടുള്ള നിരവധി കഠിന പരിശ്രമങ്ങളിൽ പലതിനെക്കുറിച്ചും അക്കാലങ്ങളിൽ തിരുമേനിയുടെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുള്ളതാണ്. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാർ അപ്രേം പ്രഥമൻ ബാവായുമായി തിരുമേനി വളരെയധികം കത്തിടപാടുകളും ഇത് സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഇവിടുത്തെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ താൻ അംഗീകരിക്കാമെന്നും എന്നാൽ അത് ഇവിടെ നൽകുന്നതിന് പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ച മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കുമൂലം ആത്മീയ നൽവരം നഷ്ടപ്പെട്ട ആളായിരുന്നതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാ രണ്ടാമത് കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നുമുള്ള തന്റെ അന്ത്യ തീരുമാനം മാർ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അറിയിച്ചു. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിന് ചേർന്നതല്ലായിരുന്നെങ്കിലും മറ്റ് മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ ഇതെങ്കിലും എങ്ങനെയും സാധിച്ചു സഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി തിരുമേനി മുന്നോട്ടുനീങ്ങി.

അന്നത്തെ കാതോലിക്കായായിരുന്ന മാർ ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയനെ പല പ്രാവശ്യം നേരിട്ടു കണ്ട് ആലോചന നടത്തി. അവസാനം തിരുമേനിയുടെ നിർബന്ധത്തിന്റെയും, എങ്ങനെയും സമാധാനമുണ്ടായിക്കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള സ്വന്ത അഭിലാഷത്തിന്റെയും ഫലമായി, കാതോലിക്കാ ബാവാ ഏറെക്കുറെ അതിനു സമ്മതിച്ചു. അന്ന് ആ വിശുദ്ധ പിതാവ് കല്പിച്ചു നല്കിയ മറുപടി ഇന്നും എന്റെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുകയാണ്. "മെത്രാച്ചാ! എന്റെ സ്ഥാനത്തിനു എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയുള്ളതായി എനിക്ക് അശേഷം ബോദ്ധ്യമില്ല. അങ്ങനെ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കേവലം പ്രൗഢിക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഈ വേഷം ധരിക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ. എന്നാൽ സഭയിലെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ മുമ്പിൽ യേശുക്രിസ്തു ചെയ്തതുപോലെ, ഞാൻ ആരുടെ മുമ്പിൽ വേണമെങ്കിലും തല കുനിച്ചുകൊടുക്കാം. സന്നദ്ധതയുള്ളവർ എന്റെ തലയിൽ കൈവയ്ക്കുകയോ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ പാപം ആ കൈവയ്ക്കുന്നവരുടെ തലയിൽ ഇരിക്കും. എനിക്ക് അതിൽ പങ്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല" എന്നായിരുന്നു അത്. ഈ സമ്മതത്തെ തുടർന്നാണ് തിരുമേനി മുൻകൈയെടുത്ത് നടത്തിയ അവസാനത്തേതും ഏറ്റം പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ആലുവാ വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ നടത്തിയത്. അതിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തന്റെ വാക്കു പാലിച്ചുകൊണ്ട്, മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നു കൈവയ്പു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിൽ സന്നിഹിതനായതുമാണ്. എന്നാൽ ചില സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങളുടെ പേരിൽ ആ സംഭവം നടക്കാനിടയായില്ല. ഒരുപക്ഷേ അത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു ദൈവനിശ്ചയമായിരിക്കാം. എന്തായാലും അതോടുകൂടി തിരുമേനി സമാധാനപരിശ്രമങ്ങളിൽ തികച്ചും നിരാശനായി അതിൽ നിന്നു പിന്മാറി. തുടർന്ന് ആരംഭം മുതലുള്ള തന്റെ മനോബോദ്ധ്യവും ആഗ്രഹവുമനുസരിച്ച് എതിർ കക്ഷിയുമായി, അഥവാ മാർ ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുമായി, കൂടുതൽ തുറന്നും അടുത്തും പെരുമാറിത്തുടങ്ങി.

ഇതിനിടയിൽ തിരുമേനി മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ കാലംമുതലുള്ള ഈദൃശമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും മറ്റും കാരണം പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷി നേതാക്കന്മാരുടേയും, പ്രത്യേകിച്ച് അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും, കടുത്ത അപ്രീതി തിരുമേനി സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ പ്രേരണമൂലം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നു വിമർശനപരമായ ചില കല്പനകൾ വന്നുതുടങ്ങി. സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ അവസാനിച്ച സമുദായക്കേസ് അന്ന് ജില്ലാക്കോടതിയിൽ നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. അതിൽ പ്രതിഭാഗം സാക്ഷിപ്പട്ടികയിൽ തിരുമേനിയുടെ പേരും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് മൂവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽവച്ച് കമ്മീഷൻ മുഖാന്തരം തിരുമേനിയെ ദീർഘമായി വിസ്തരിച്ചു. വിസ്താരമദ്ധ്യേ ഇന്ന കക്ഷി ജയിക്കയോ തോല്ക്കയോ ചെയ്യണമെന്ന ലക്ഷ്യം കൂടാതെ, തനിക്കു സത്യമെന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ള വസ്തുതകൾ ആ നിലയിൽ തുറന്നു പറഞ്ഞു മൊഴികൊടുത്തു. പൊതുവേ ആ മൊഴി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കു ദോഷകരമായിരുന്നു. അതോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി നേതാക്കന്മാർക്ക് തിരുമേനിയോടുള്ള വൈരാഗ്യം ശതഗുണീഭവിച്ചു. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെക്കൊണ്ട് തിരുമേനിയെ മുടക്കിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമമായി. ഈ വിഷമസന്ധിയിലാണ് 1942-ൽ തിരുമേനി, പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ മൂവാറ്റുപുഴ പള്ളിയിൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ചു കക്ഷിമാറിയത്. അന്നേദിവസം തിരുമേനി മൂവാറ്റുപുഴ പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു ആ സ്വീകരണം നടന്നതും. എങ്കിലും ആ ഭൂരിപക്ഷ പിന്തുണ നീണ്ടുനില്ക്കുവാനിടയായില്ല എന്നത് നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. തുടർന്ന് അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, തിരുമേനിയെ മുടക്കി. എങ്കിലും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിലെ അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗം പട്ടക്കാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും പിൻതുണയോടുകൂടി തിരുമേനി അടിപതറാതെ, കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിൻ കീഴിൽ ഉറച്ചുതന്നെ നിലകൊണ്ടു. അവിടം മുതൽ 1958 ലെ സഭാസമാധാനം വരെയുള്ള നീണ്ട പതിനാറു സംവത്സരക്കാലം തിരുമേനി അനുഭവിച്ച പ്രയാസങ്ങൾക്കും യാതനകൾക്കും കണക്കില്ല. ദേഹപീഡനംവരെ സഹിക്കേണ്ടിവന്ന വസ്തുതകൾ സുവിദിതമാണല്ലോ. അവസാനം 1958 -ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് സഭാസമാധാനമുണ്ടായി. അതോടുകൂടി അന്നുവരെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ, കേവലം പട്ടത്വമില്ലാത്ത വൃദ്ധൻ പുന്നൂസാണ്, ശരിയായ നല്വരമുള്ള ഒരു മെത്രാന്റെ കൈയെങ്കിലും തലയിലൊന്നുവയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥാനസാധുത്വമുണ്ടാവുകയില്ല എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു പുച്ഛിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് യാതൊരു ന്യൂനതയുമില്ലാത്ത മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായാണെന്നും സശ്ശിരകമ്പം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതെല്ലാം കേട്ടും വിശ്വസിച്ചും അതിന്റെ പിന്നിൽ വാശിയോടെ നിലകൊണ്ടിരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളെല്ലാം അത്ഭുതസ്തബ്ധരായിപ്പോയി. എന്തായാലും അതോടുകൂടി കുറച്ചു കാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും സഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനവും ശാന്തതയും കളിയാടി. ഇതിൽ ഏറ്റം കൂടുതൽ സന്തോഷിച്ചത് തീർച്ചയായും ചെറുപ്പകാലം മുതൽതന്നെ തന്നിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന സമാധാന വാഞ്ഛ പ്രായോഗികമായിത്തീർന്നു കണ്ട, മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം കൈവന്നുവെങ്കിലും തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ സമാധാനം പൂർണ്ണമായി അനുഭവപ്പെടാൻ കുറെ കാലതാമസം കൂടി വേണ്ടിവന്നു. 1958 -ലെ പരസ്പര സ്വീകരണവും തുടർന്നുനടന്ന പുത്തൻകാവ് അസോസ്യേഷൻ സമ്മേളനവും കഴിഞ്ഞശേഷം, മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ നിന്നിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കും ഭരണത്തിനുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിനു മാത്രം ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ്, പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ രണ്ടുപേർ അവകാശികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു പല പോംവഴികളെക്കുറിച്ചും പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ചിന്തിക്കയുണ്ടായെങ്കിലും, അവസാനം രണ്ടു പേരേയുംകൂടി ആ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സഹമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി നിയമിക്കയാണുണ്ടായത്. അതാ

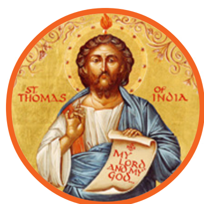
യത് ഭദ്രാസന ഭരണസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും രണ്ടുപേരും യോജിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഈ വ്യവസ്ഥിതി പെട്ടെന്നു തന്നെ അപ്രായോഗികമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. രണ്ടു തിരുമേനിമാരും തമ്മിൽ ഭിന്നതയിലായി. പ്രശ്നം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കു മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തെക്കും വടക്കുമുള്ള മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ തീവ്രവാദികളായിരുന്ന ഒരു അതൃപ്ത വിഭാഗത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് 1958 ഡിസംബർ 16 നു കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിലെ മദ്ബഹായിൽവച്ചു നടത്തിയ പരസ്പര സ്വീകരണമെന്ന ചടങ്ങ് സഭയിലെ കക്ഷിമത്സരത്തിൽ അടവുമാറ്റുന്നതിന് അവസരം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രയോഗിച്ച ഒരു തന്ത്രം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട്, അന്ത്യോഖ്യൻ മൂവ്മെന്റ് എന്നൊരു പ്രസ്ഥാനവുമായി, സഭാസമാധാനത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്ന് അത്ര പ്രത്യക്ഷമായിട്ടല്ലെങ്കിലും, പരോക്ഷമായി ആ വിഭാഗത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ചില നീക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാരും ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചില്ല എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സസ്പെൻഡു ചെയ്തുകൊണ്ടും, മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പൂർണ്ണമായി ആ ഭദ്രാസന ഭരണം ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടും പ. സുന്നഹദോസിന് ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽ വീണ്ടും അസ്വസ്ഥതയായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഠിനമായ എതിർപ്പിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും തിരുമേനി, ഇന്നു കാണുന്ന മൂവാറ്റുപുഴ ഭദ്രാസന അരമനക്കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ടുപോകവേ 1962 ൽ തിരുമേനി പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ മൂവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽത്തന്നെ താമസം തുടർന്നു. 1964 –ൽ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ബാവാ കാലം ചെയ്തതോടു കൂടി, നിയമാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പിൻഗാമിയെന്നനിലയിൽ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിലേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റി. അധികകാലതാമസം കൂടാതെ, മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച്, തിരുമേനിയെ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കുവാൻവേണ്ടി, പ. യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായി. അന്നത്തെ വിഘടിതർ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ വശീകരിച്ചു കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ചില പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി നോക്കിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹം അതിനൊന്നും വഴങ്ങാതെ, 1958 –ലെ പരസ്പര ധാരണകൾക്കും വി. സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും തികച്ചും അനുയോജ്യമായി ധൈര്യപൂർവ്വം നിലകൊണ്ടതിനാൽ, മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും തന്റെ എതിർപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി സഹകരിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത പതനത്തിലായി. അങ്ങനെ 1964 മെയ് മാസം 22 –നു കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച്, മലങ്കരസഭയാൽ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ കക്ഷി ഭേദമെന്യേ ഈ സഭയിലെ സകല മേല്പട്ടക്കാരുടേയും സഹകരണത്തോടുകൂടി, തിരുമേനി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം പേർഷ്യയിൽ നിന്നു മലങ്കരയിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം വാഴിക്കപ്പെട്ട നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായാണു തിരുമേനിയെങ്കിലും, മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ ഐക്യവും സമാധാനവും വിളങ്ങിനിന്ന ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായ പ്രഥമ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നുള്ളത് അതീവ ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രവും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും തിരുമേനി യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ഒരസുലഭ ബഹുമതിയായിരുന്നു ഇതെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ഈ സമാധാനം തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലം വരെ നിലനിന്നു കാണുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല എന്നതു തികച്ചും ഖേദകരമായ മറ്റൊരു വസ്തുതയാണ്. ഇന്ന് ഈ സഭയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭിന്നതയ്ക്കു തിരുമേനിയോ തിരു

സഭാസമാധാനത്തെ പ്രതി താല്ക്കാലിക വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും, ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായെ തരംതാഴ്ത്തിയിട്ട്, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയുടെ നേതൃത്വം തനിക്കാവശ്യമില്ല എന്ന നിലപാടിൽ തിരുമേനി പരമാവധി വിശ്വാസദാർഢ്യം പ്രകടമാക്കുകയാണുണ്ടായത്.

മേനിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള സഭയിലെ ഭരണസമിതികളോ യാതൊരു കാരണവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല. ഇതിനുപരി അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവിധത്തിൽ തന്റെ മുൻഗാമിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ആദരവോടും സൗഹാർദ്ദത്തോടുംകൂടിയാണ് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി തിരുമേനി ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ വളരെ സൗഹാർദ്ദമായും, 1958 –ലെയും 1964 –ലെയും പരസ്പര ധാരണകൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെയും കഴിഞ്ഞിരുന്ന സമയത്താണ്, തികച്ചും അകാരണമായിത്തന്നെ കുപ്രസിദ്ധമായ നമ്പർ 203/1960 കല്പന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽനിന്നു വരുവാനിടയായത്. മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ആ കല്പനയിൽ, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്കു പൗരോഹിത്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല, തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു സിംഹാസനവുമില്ല, എന്നതു മാത്രമാണല്ലോ എതിരായി ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന ഏക ആരോപണം. ഈ ആരോപണത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി താൻ ആ വിശേഷണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് പൗരോഹിത്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന കടുത്ത വേദവിപരീതത്തെ താനും പിൻതാങ്ങിയതായി വരുമല്ലോ എന്ന ചിന്ത, തിരുമേനിയെ വളരെയധികം ക്ലേശിപ്പിച്ചു. പല സുഹൃത്തുക്കളും സമുദായ നേതാക്കന്മാരും സഭാസമാധാനത്തെ പ്രതി ഇങ്ങനെയൊരു താല്ക്കാലിക വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും, ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായെ തരംതാഴ്ത്തിയിട്ട്, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയുടെ നേതൃത്വം തനിക്കാവശ്യമില്ല എന്ന നിലപാടിൽ തിരുമേനി പരമാവധി വിശ്വാസദാർഢ്യം പ്രകടമാക്കുകയാണുണ്ടായത്. 203 –ാം നമ്പർ കല്പനയുടെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യം ഈ വിശേഷണമുപയോഗിക്കുന്നതു തടയുക മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നു തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളിൽ നിന്നു പകൽപോലെ വ്യക്തമായിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി ദൈവാശ്രയത്തോടുകൂടി അന്നു സ്വീകരിച്ച നിലപാട് എത്രയോ ശരിയായിരുന്നു എന്ന് ആദരപൂർവ്വം ഞാൻ ഓർത്തുപോവുകയാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി അല്പം മനഃക്ലേശത്തോടു കൂടിയാണ് തിരുമേനി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു യാത്രയാകുവാനിടയായതെങ്കിലും, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മക്കളായ മലങ്കരസഭാ സന്താനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിരുമേനി പൂർവ്വാധികം ആദരണീയനായി ഭവിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ആ പാവന നാമം മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽത്തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ദിവംഗതനായി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ, തിരുമനസ്സിലെ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രമെഴുതുവാൻ സന്നദ്ധനായി എന്റെ യുവസ്നേഹിതൻ കെ. വി. മാമ്മൻ മുന്നോട്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. മലയാള മനോരമയുടെ പത്രാധിപ സമിതിയിലെ ഒരംഗമായ മാമ്മൻ, ആ ഭാരിച്ച ചുമതലകൾക്കു പുറമേ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാ സംബന്ധമായ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, യുവജനപ്രസ്ഥാനം മുതലായ ആത്മീയ സംഘടനകളിൽ ദീർഘകാലമായി അദ്ദേഹം സമർപ്പണബുദ്ധ്യാ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന സേവനങ്ങൾ പ്രശംസനീയമാണ്. ചർച്ച്വീക്ക്‌ലി, മലങ്കര സഭ, ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത് തുടങ്ങിയ സഭാപരമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വഴിയായും അദ്ദേഹം മലങ്കര സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് വിലയേറിയ സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ വിവിധ നിലകളിൽ നിസ്തന്ദ്രമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാമ്മൻ, ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ ഈ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് തികച്ചും സന്തോഷപ്രദമാണ്. ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം ഭംഗിയായി എഴുതി തയ്യാറാക്കി യതിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കയും ഇതിന് എല്ലാവിധ ശുഭാശംസകളും നേരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഇതു പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾ നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ. ❑



മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH



മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

കുരിശിന്റെ വഴിയിലെ ഇതിഹാസം

വിനയതിന്റെയും, സ്നേഹത്തിന്റെയും, പരിത്യാഗത്തിന്റെയും, വിശ്വാസതിന്റെയും, താഴ്മയുടെയും പുതിയ ഇതിഹാസമാണ് മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

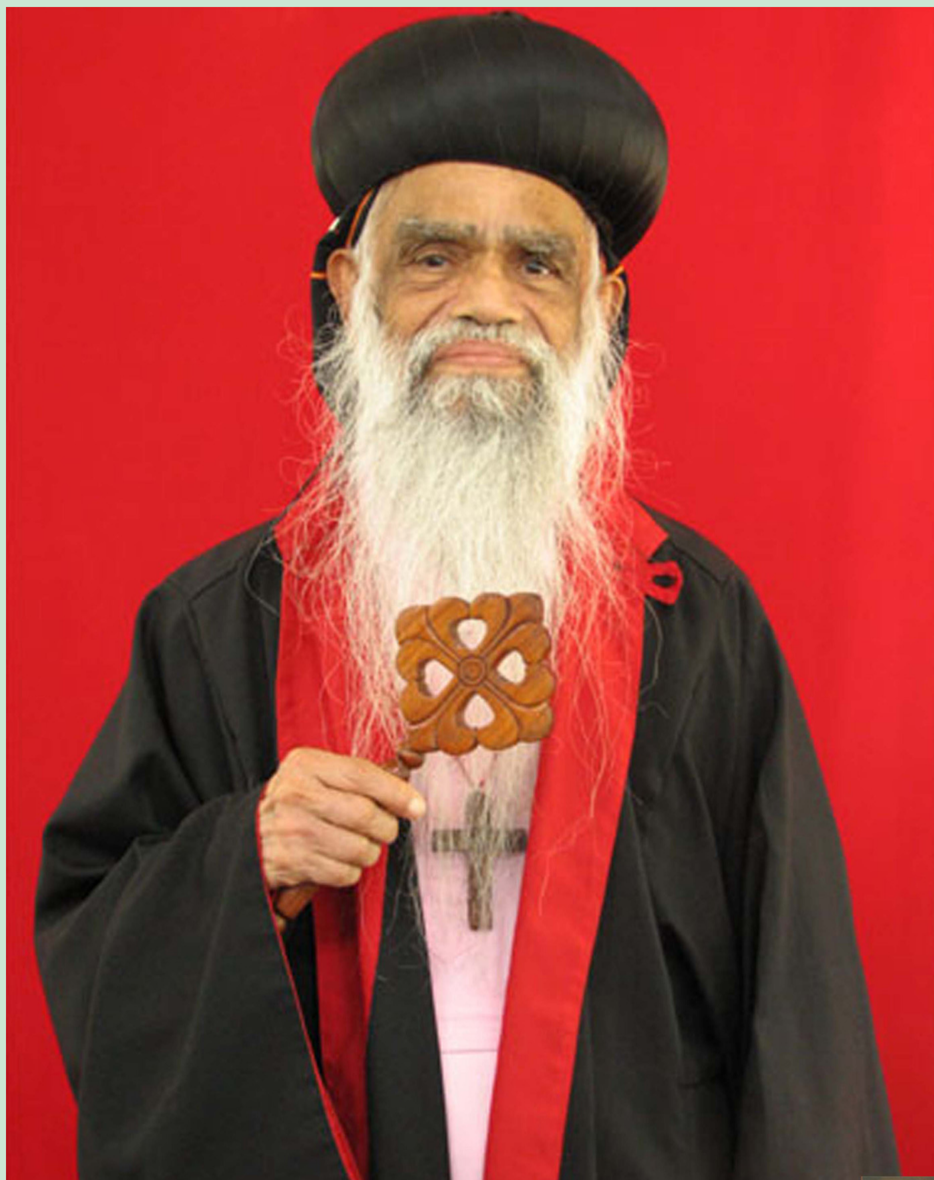
പെരുമ്പാവൂർ, വെങ്ങോല, തോമ്പ്രാ-കല്ലറയ്ക്കപറമ്പിൽ കെ. വി. കൊറള യുടെയും മറിയാമ്മയുടെയും മകൻ. ജനനം 1924 ആഗസ്റ്റ് ഒൻപത്. കുറുപ്പും പടി എം.ജി.എമ്മിൽ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളേജിൽനിന്നും ഇന്റർമീഡിയറ്റ് പാസ്സായി (1943-45) മദ്രാസ് ക്രിസ്റ്റ്യൻ കോളേജിൽ നിന്നും ബി.എസിയും ഒസ്മാനിയാ സർവ്വകലാശാല യിൽനിന്നും എം.എസ്സിയും സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും ബി. ഡിയും കരസ്ഥമാക്കി. ജബൽപൂർ ലീയോനാർഡ് തിയോളജിക്കൽ കോളേ ജിൽ ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി.

പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വീതിയൻ ബാവ തുരുത്തിപ്ലീ സെന്റ്തോമസ് പള്ളിയിൽവച്ച് 1943-ൽ കോറുയോ പട്ടം നൽകി. ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മൂവാറ്റുപുഴ അരമന ചാപ്പലിൽവച്ച് ശെമ്മാശുപട്ടവും 1951-ൽ കശ്ശീശ്ശാ പട്ടവും നൽകി. കടമറ്റം സെന്റ്ജോർജ് പള്ളിയിൽ പ്രഥമ ബലിയർപ്പിച്ചു. കുറുപ്പുംപടി എം.ജി.എം. ഹൈസ്കൂളിലും കോട്ടയം എം.ഡി. ഹൈസ്കൂളിലും അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. സെക്കന്തരാബാദ്, വളയംചിറങ്ങര, കൽക്കട്ട, ജബൽപൂർ, വെല്ലൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വൈദിക ശുശ്രൂഷ നിർവഹി ച്ചു. ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരിയിൽ ഗ്രീക്ക്, സഭാചരിത്രം, കൗൺസിലിംഗ് വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകനായി (1967-72). തുടർന്ന് കോല ഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി ചാപ്ലയിനായി പ്രവർത്തിച്ചു (1972-77).

1977 മെയ് 16-ന് മാവേലിക്കരയിൽ നടന്ന മലങ്കര അസ്സോസിയേഷൻ 54 -ാം വയസ്സിൽ മേൽപ്പട്ട സ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1977 ആഗസ്റ്റിൽ റമ്പാ നായി. 1978 മെയ് 15-ന് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലി ക്കാബാവ 'മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ്' എന്ന നാമത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പയാ ക്കി. 1981 ഫെബ്രുവരിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഉയർത്തി.

അങ്കമാലി (1978-92), കോട്ടയം (1980-85), അമേരിക്ക (1992) ഭദ്രാസനങ്ങ ളുടെ സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1982 ജൂൺ ഒന്നിന് രൂപീ കരിച്ച ഇടുക്കി ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും 2009 ഏപ്രിലിൽ ആരംഭിച്ച 'നോർത്ത് ഈസ്റ്റ്' അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ (1992-2009) സമഗ്രമായ വളർച്ചയ്ക്ക് മുഖ്യപ ങ്കാളിത്തം വഹിച്ചു. കേരളത്തിലെ വിവിധ ഭദ്രാസനങ്ങളിലായി 14 വർഷവും





ഓർമ്മപെരുന്നാൾ ഡിസംബർ 8, 9 തീയതികളിൽ വളയഞ്ചിറങ്ങര പള്ളിയിൽ

(1978-92) അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ (1992-2011) 19 വർഷവും ധീരമായി നയിച്ച ശേഷം 2011 ജനുവരി 18-ന് ഭദ്രാസന ഭരണത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു.

മർത്തമറിയം വനിതാ സമാജം, ബാലികാ സമാജം, മദ്യവർജ്ജന ധാർമ്മീ കോന്നത സമിതി, മലങ്കര സഭാമാസിക എന്നിവയുടെ പ്രസിഡന്റ്, ദിവ്യബോ ധനം പഠനപദ്ധതിയുടെ വൈസ്പ്രസിഡന്റ്, കോർപ്പറേറ്റ് കോളേജുകളുടെ മാനേജർ എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമായി 22-ൽ അധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീക രിച്ചു. കോട്ടയം പാമ്പാടി ദയറായിൽ വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചു. ഡിസംബർ 9-ന് പുലർച്ചെ 2.30-ന് എൺപത്തിയെട്ടാം വയസ്സിൽ കാലം ചെയ്തു. ഭൗതികശരീരം മാതൃഇടവകയായ പെരുമ്പാവൂർ വളയഞ്ചിറങ്ങരയിൽ ഡിസംബർ 12-ന് 12 മണിക്ക് സംസ്കരിച്ചു. ഓർമ്മ: ഡിസംബർ 9.

- വിമൽ വലയൻചിറങ്ങര, ബ്രിട്ടൻ

രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ചരിത്ര സാക്ഷ്യം

പഴയസെമിനാരി: അക്ഷരവെളിച്ചം

ഇന്ത്യയിലെ ഗുരുകുല സമ്പ്രദായവും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ബോധന സമ്പ്രദായവും സമന്വയിപ്പിച്ചാണ് *പഴയസെമിനാരി* എന്നറിയപ്പെടുന്ന *കോട്ടയം കോളജ്* 1815 ൽ ആരംഭിച്ചത്. ഇത് കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിൽ മുഖ്യ പങ്കുവഹിച്ചു. കേരളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യമായി എഴുതപ്പെട്ടത് *പഠിത്തവീട്, സിറിയൻ സെമിനാരി, സിറിയൻ കോളജ്, കോട്ടയം കോളജ്* എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ട പഴയസെമിനാരിയാണ്. ഇരുനൂറിലധികം വർഷം പഴക്കമുള്ള ഈ സ്ഥാപനം *ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി* എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ക്രിസ്തീയ മതബോധനത്തിന് ഒരു *പഠിത്തവീട്* സ്ഥാപിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്ഞി റാണി ലക്ഷ്മീഭായി കരമൊഴിവായി നൽകിയ സ്ഥലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാന്റെ (ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) മേൽനോട്ടത്തിലാണ് സെമിനാരി ആരംഭിച്ചത്. സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണം 1813 ൽ ആരംഭിച്ച് 1815 ൽ പൂർത്തീകരിച്ചു. കോട്ടയം താലൂക്കിൽ മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് നിർമ്മിച്ച നാലുകെട്ടിൽ, വേദശാസ്ത്ര ബോധനത്തിനു പുറമെ കണക്ക്, ഇംഗ്ലീഷ്, സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക്, ഹീബ്രു, തമിഴ് ഭാഷകളും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ *കോട്ടയം കോളജ്* എന്നും അറിയപ്പെട്ടു.



കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അക്ഷരവെളിച്ചം പകർന്ന വിശുദ്ധ ഭൂമികയാണ് പഴയസെമിനാരി. കോട്ടയത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക, സാമൂഹിക, മതചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുമാണ് പഴയസെമിനാരി.

കേരളത്തിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും വൈജ്ഞാനിക വിഷയങ്ങളുടെയും വിപുലമായ ഗ്രന്ഥപ്പുരയുടെ പ്രാരംഭം പഴയസെമിനാരിയായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി പെൺകുട്ടികൾക്ക് താമസ സൗകര്യത്തോടുകൂടിയ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകത്തിൽ തന്നെ ഇവിടെ നൽകി. 1825 ൽ ഇവിടെ വിവിധ വിഷയത്തിൽ 2500 ൽ പരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ലൈബ്രറി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്ര രേഖകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊപ്പം മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വൈദികരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന വേദശാസ്ത്ര പഠന കേന്ദ്രവുമായി തീർന്നു പഴയസെമിനാരി.

ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ ചരിത്രത്തിലെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ് പഴയസെമിനാരി. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രഥമ കേന്ദ്രം, ബഹുഭാഷാ പഠനത്തിന്റെ ആദ്യ ഇടം, മലയാളം, സുറിയാനി ഭാഷകളിൽ അച്ചടിയുടെ പ്രാരംഭ സ്ഥാനം, ക്രമീകൃതമായ രീതിയിൽ ലൈബ്രറി ആരംഭിച്ച് പുസ്തക വിതരണം നടത്തിയ സ്ഥാപനം. വേദപുസ്തക-ആരാധന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിവർത്തനം, ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, പത്രങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പ്രാരംഭം... ഇങ്ങനെ പഴയസെമിനാരി മലയാളത്തിലെ എല്ലാ വിജ്ഞാന മേഖലകളുടെയും ചരിത്രവുമായി സമന്വയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിപ്രശസ്തരായ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും ആത്മീയ പിതാക്കന്മാരുടെയും നേതൃത്വം സെമിനാരിയുടെ യശസ്സ് ഉയർത്തി. സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുമായി അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തതും (1965), എക്യുമെനിക്കൽ ബന്ധം ഉറപ്പിക്കും വിധം ഓർത്തഡോക്സ്, മാർത്തോമ്മാ, സി. എസ്. ഐ സെമിനാരികളുടെ അക്കാദമിക് കൂട്ടായ്മയായ Federated Faculty for Research in Religion and Culture (FFRRC) രൂപീകരിച്ച് (1980) ബിരുദാനന്തര ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണ മേഖലയിലേക്ക് പ്രവർത്തന മേഖല വ്യാപിപ്പിച്ചതും സെമിനാരിക്ക് ദേശീയതലത്തിൽ അംഗീകാരം ലഭ്യമാക്കി.

മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധരായ നാലു പിതാക്കന്മാരുടെ കബറിടം ഇവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ *സഭാജ്യോതിസ്സ്* പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ (-1816), എം. ഡി. സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ *സഭാതേജസ്സ്* പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (1833-1909), *മലങ്കര സഭാഭാസുരൻ* പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (1858-1934), ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (1922-1996) എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ കബറിടങ്ങളിലേക്ക് നിരവധി തീർത്ഥാടകർ വന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അക്ഷരവെളിച്ചം പകർന്ന വിശുദ്ധ ഭൂമികയാണ് പഴയസെമിനാരി. കോട്ടയത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക, സാമൂഹിക, മതചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുമാണ് പഴയസെമിനാരി.

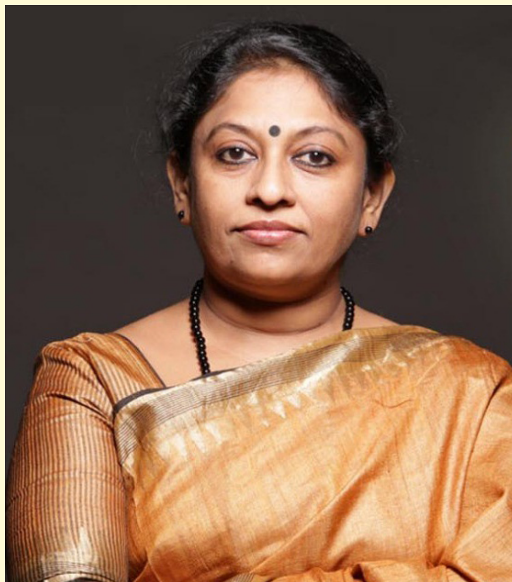
ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

സെമിനാരിദിനം

കോട്ടയം: ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി ദിനം 2024 ഒക്ടോബർ 6 ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു. സെമിനാരിക്ക് സംഭാവന അയയ്ക്കുവാനുള്ള ബാങ്ക് വിവരങ്ങൾ : ചെക്കും, DDയും ഇന്ത്യൻ കറൻസിയിലുള്ളവയ്ക്ക്-State Bank of India, CMS College Branch, Kottayam. A/c. No. 57008479117 (IFSC Code : SBIN0070484) & Federal Bank Kanjikuzhy Branch, Kottayam. A/c. No. 13760200006181 (IFSC: FDRL0001376).

ബാങ്ക് മുഖേന പണം അയയ്ക്കുന്നവർ, ദയവായി അവരുടെ അഡ്രസ്സും, തുകയും വ്യക്തമായി നൽകണം. വിലാസം : The Principal, Orthodox Theological Seminary, P.B. No. 98, Kottayam- 686 001, Ph: 0481-2566526, 2568083. Email: admin@ots.edu.in.

ലേഖനം



കെ. ആർ. മീരയുടെ നോവൽ ദർശനങ്ങൾ

ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

**ഇന്ത്യയിലെ പ്രശസ്ത നോവലിസ്റ്റ് കെ. ആർ. മീര
മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് പ്രഭാഷണം നിർവ്വഹിക്കുന്നു.
2024 ഡിസംബർ 8 ഞായറാഴ്ച
തിരുവല്ല ബഥനി അരമനയിൽ ഉച്ചക്ക് 2.30 മുതൽ**

പ്രശസ്ത വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (1918–2012) അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം 2024-ൽ നടത്തുന്നത് ഇന്ത്യയിലെ പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരി കെ. ആർ മീരയാണ്. മലയാള മനോരമയിൽ 1993-ൽ പത്രപ്രവർത്തകയായി എഴുത്തിന്റെ ലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ച കെ. ആർ. മീര 2000 മുതൽ കഥകൾ എഴുതി തുടങ്ങി. മനോരമയിൽ നിന്നും 2006-ൽ ചീഫ് സബ് എഡിറ്റർ സ്ഥാനം രാജി വെച്ച് പൂർണ്ണ സമയം എഴുത്തുകാരിയായി. ശാസ്താംകോട്ടയിൽ ജനിച്ച കെ. ആർ. മീര ഇപ്പോൾ കോട്ടയത്ത് താമസിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ നോവൽ ആയി 2012-ൽ എഴുതിയ ആരാച്ചാർ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. വയലാർ അവാർഡും ഓടക്കുഴൽ അവാർഡും കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ലഭിച്ചു. ആരാച്ചാർ (2012), സൂര്യനെ അണിഞ്ഞ സ്ത്രീ (2018), ഖബർ (2020), ഘാതകൻ (2021), മഴമന്ദഹാസങ്ങൾ (2024) എന്നീ നോവലുകൾ വളരെ പ്രശസ്തമാണ്. നിരവധി കഥകളും സീരിയൽ തിരക്കഥകളും ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ കൃതിക്കും നിരവധി പതിപ്പുകൾ ഉണ്ടായി. കെ. ആർ മീരയുടെ പുസ്തക തലക്കെട്ടുകളിൽ അനീതിയുടെ ഘടനകൾക്കെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കെ. ആർ. മീരയുടെ നോവലുകളിൽ നിറയുന്നത് ഭാഷയുടെ അസാധാരണമായ കരുത്തും സൗന്ദര്യവുമാണ്. ഇത് ജീവിതം തൊട്ട് എഴുതുന്ന രചനകളാണ്. സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-വർത്തമാന പരിസരങ്ങൾ എഴുത്തിൽ ഉൾച്ചേർത്ത് പരമ്പരാഗത ശൈലി കെ. ആർ. മീര പൊളിച്ചെഴുതി. ബംഗാളിലെ വംശപരമ്പര്യമുള്ള ആരാച്ചാർ കുടുംബ കഥയാണ് ആരാച്ചാർ. ഇത് ഇംഗ്ലീഷിൽ *ഹാംഗ് വുമൺ* എന്നപേരിൽ ഡോ. ജെ. ദേവിക വിവർത്തനം ചെയ്തതോടെ കെ. ആർ. മീരയുടെ എഴുത്തിന്റെ കരുത്ത് ലോകം അറിഞ്ഞു. മലയാളത്തിലെ ഇന്ത്യൻ നോവലായി *ആരാച്ചാർ* അറിയപ്പെടുന്നു. നിരവധി നോവലുകൾ വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

കെ. ആർ. മീരയുടെ എഴുത്തുകളിൽ ആൺകോയ്മ, വിവേചനം, ചൂഷണം, അനീതി, രാഷ്ട്രീയം, ഭരണകൂടം, അഴിമതി, ലിംഗവിവേചനം, ആക്രമണം എന്നിവയ്ക്കെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധങ്ങളാണ്. ഭൂത, ഭാവി, വർത്തമാന കാലങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കിയുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ കെ. ആർ. മീരയുടെ നോവലുകൾക്ക് ശക്തി പകരുന്നു. കെ. ആർ. മീരയുടെ *സൂര്യനെ അണിഞ്ഞ സ്ത്രീ* എന്ന നോവലിൽ ബൈബിൾ വായനയുടെ വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്:

ക്രൂര പീഡാനുഭവങ്ങൾ മറികടക്കാൻ സ്വയം ക്രിസ്തുവായി സങ്കല്പിച്ചാൽ മതി... നെഞ്ചിൽ തൂങ്ങുന്ന ഭാരം മരക്കുരിശിന്റെതാണെന്നും കരുതുക... എതിർവാക്കിൻ ചോദ്യം ചോദിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ കുരിശുമായി ഗോൽഗോഥ കയറുകയാണെന്നു സങ്കല്പിക്കുക... ഓരോ തവണ ആത്മാവ് കൊല്ലപ്പെടുമ്പോഴും മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നും പിന്നെ വേദനയില്ലെന്നും തിരിച്ചറിയുക ... (പേജ് 9). കുടുംബ കോടതി സാക്ഷിക്കൂടിൽ നിന്ന് ജെസബേലിന്റെ ചിന്തകൾ ബൈബിൾ ബിംബങ്ങളിലൂടെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ആൺബോധത്തെ തിരുത്തിയവർ ചരിത്രത്തിലിടം നേടിയിട്ടുണ്ട്. ബൈബിളിലെ ജെസബൽ പുരുഷലോകത്തെ ചിന്തകളെ ചോദ്യം ചെയ്തു. സ്ത്രീകൾക്ക് മറ്റൊരു ലോകം സാധ്യമെന്ന് *സൂര്യനെ അണിഞ്ഞ സ്ത്രീ* വിളിച്ചു പറയുന്നു. പുരുഷ കാഴ്ചകൾക്കും ഭാവനകൾക്കും അപ്പുറത്തുള്ള രചനാ തന്ത്രമാണ് ഇതിന്റെ ആഖ്യാന-പ്രമേയ ശൈലി. കഥകൾക്കും നോവലിനും ഹൃദ്യമായ അവതരണ ശൈലി പങ്കിടുന്ന കെ. ആർ. മീരയുടെ എഴുത്തിന്റെ അന്തർധാര വിമോചനത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും സമത്വത്തിന്റെയും പുതുലോകമാണ്.

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എഴുത്തിന്റെയും പ്രഭാഷണത്തിന്റെയും അന്തർ ദർശനവും സ്വാതന്ത്ര്യം, നീതി, സമത്വം, പങ്കിടീൽ, സ്നേഹം എന്നിവയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാണ്. സാമൂഹിക നീതി, വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹം, ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത പങ്കിടീൽ, മതാതീത ആദ്ധ്യാത്മീകത, അദ്വൈത വേദശാസ്ത്രം എന്നിവ. വേദശാസ്ത്ര ദർശനങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യ മുഖവും സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിനുള്ള ചാലകശേഷിയും പകർന്നു.

കെ. ആർ മീരയുടെ എഴുത്തുകളിൽ സ്ത്രീ ശരീരവും മനസ്സും ആത്മാവും ശക്തമായ ഇടപെടൽ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക-മതതലങ്ങളിൽ നടത്തുന്നുണ്ട്. മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയും ലിംഗവിവേചനത്തെയും ചൂഷണത്തെയും എതിർത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'സ്ത്രീ പുരുഷ സമത്വമാണ് വേണ്ടത്. പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ശാരീരികമായ വ്യത്യാസം, സ്ത്രീ പുരുഷ വിവേചനത്തിന് ഇടയാക്കരുത്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ആരും ആർക്കും ഉപരിയല്ല. വ്യത്യസ്തം എന്നാൽ തുല്യം (distinct but equal) എന്ന് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതാണ്.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി ഏതു വിഷയവും വേദശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്നു. ലിംഗ വിവേചനവും ആധിപത്യ മനോഭാവങ്ങളും മാറുവാൻ ത്രിത്വാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തെ സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നു.

സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും ഇന്ന് ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എല്ലായിടവും ചൂഷണത്തിന്റെ സംസ്കാരമാണ് വളർന്നു വരുന്നത്. നീതി നിഷേധമാണ് വർദ്ധിക്കുന്നത് എന്ന് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ എഴുത്തിൽ സർഗ്ഗ വസന്തം സൃഷ്ടിച്ച കെ. ആർ മീരയും നീതി നിഷേധത്തിന്റെ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രം കഥകളിലൂടെയും നോവലുകളിലൂടെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

'സ്വാർത്ഥന്മാരുടെ എണ്ണം കുറയണം. നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ എണ്ണം കൂടണം... സ്വാർത്ഥത വെടിഞ്ഞ്, സ്നേഹത്തിൽ വളരുമ്പോൾ മനുഷ്യനാകും. സ്നേഹത്തിൽ വളരാം എന്ന് അന്ത്യസന്ദേശത്തിൽ കൂടി ആഹ്വാനം ചെയ്ത ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദർശനങ്ങളുടെ അന്തർധാര ഇന്ത്യയിലെ പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരിയായ കെ. ആർ. മീരയുടെ നോവലിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

നീതിമാൻ ഇനിയും നീതി പ്രവർത്തിക്കട്ടെ. വിശുദ്ധർ ഇനിയും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടട്ടെ. അസത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും അത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സകലരും പുറത്ത്. ആകയാൽ, സൂര്യനെ അണിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീ ഇനി ഒരിക്കലും വിലപിക്കുകയില്ല. (കെ. ആർ മീര: സൂര്യനെ അണിഞ്ഞ സ്ത്രീ, 2018, പേജ് 384) ❑

ഹാഗാർ



സിസ്റ്റർ മേരി OSM

(ബേത്‌ലഹേം ദയറ കിഴക്കമ്പലം)



അബ്രഹാമിന്റെ ഭാര്യയായ സാറയുടെ മിസ്രയീമ്യ ദാസിയായിരുന്നു ഹാഗാർ. കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാറ തനിക്ക് ഹാഗാറിൽ നിന്ന് ഒരു കുട്ടി വേണമെന്ന് അബ്രഹാമിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സാറയുടെ നിർദ്ദേശം വാടക മാതൃത്വത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക സമ്പ്രദായത്തിൽ വേരൂന്നിയതാണ്, അതിൻപ്രകാരം ഒരു ദാസിക്ക് വന്ധ്യയായ ഭാര്യക്ക് വേണ്ടി കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കാം. അബ്രഹാം അതിന് സമ്മതിക്കുന്നു, ഹാഗാർ ഗർഭിണിയായി. എങ്കിലും, പിന്നീട് ഇതുമൂലം അവർക്കിടയിൽ പിരിമുറുക്കത്തിന് കാരണമാകുന്നു. അപമാനവും അസൂയയും അനുഭവിക്കുന്ന സാറ, തന്റെ ഗർഭധാരണത്തോടെ അഭിമാനത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഹാഗറിനോട് നീരസപ്പെടുന്നു. സാറ, തന്റെ കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങൾ മൂലം ഹാഗാറിനോട് പരുഷമായി പെരുമാറുന്നു, ഇത് ഹാഗാറിനെ താൻ സഹിക്കുന്ന വൈകാരികവും ശാരീരികവുമായ പീഡനങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് മരുഭൂമിയിലേക്ക് ഓടിപ്പോകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

1. ഹാഗാറിന്റെ കഷ്ടപ്പാട്

ഹാഗാർ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, അവളുടെ അവസ്ഥ നിരാശാജനകമാണ്. അവൾ ഗർഭിണിയും ഏകാകിയുമ്, പിന്തുണയോ സംരക്ഷണമോ ഇല്ല. അവളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കേവലം ശാരീരികം മാത്രമല്ല, വൈകാരികവുമാണ്. കാരണം അവൾ ഒരു വേലക്കാരി എന്ന നിലയിലും ഒരു മിസ്രയീമ്യ എന്ന നിലയിലും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയാണ്. ഹാഗാറിന് സാറയിൽ നിന്നുള്ള തിരസ്കരണ അനുഭവം, ആഴത്തിലുള്ള മുറിവാണ് നല്കുന്നത്. അത് അവളുടെ ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ കാഠിന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

മരുഭൂമിയിൽ, കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ ഹാഗാറിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അവൾ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നതെന്നും എവിടെ പോകുന്നുവെന്നും അവളോട് ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യം അവളുടെ ദുരവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അവബോധം വെളിപ്പെടുത്തുകയും പ്രത്യാശയുടെ തിളക്കം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൂതൻ ഹാഗാറിനോട് സാറയുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങാനും അവളുടെ ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിന് കീഴടങ്ങാനും പറയുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശം ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും, അത് ദുരുപയോഗത്തിന്റെ അംഗീകാരമല്ല, മറിച്ച് ദൈവം അവളെ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറ്റുമെന്നും വിശ്വസിക്കാനുള്ള ഹാഗറിനുള്ള ക്ഷണമാണ്.

ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിനു ശേഷം, ഹാഗാർ സാറയുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങുന്നു, ഒടുവിൽ അവൾ യിശ്മായേലിനെ പ്രസവിക്കുന്നു. സാറയും ഹാഗാറും തമ്മിലുള്ള പിരിമുറുക്കം അവസാനിച്ചില്ലെങ്കിലും, ദൈവം അവളെ കാണുന്നുവെന്നും അവളുടെയും മകന്റെയും ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടെന്നും ഉറപ്പു നൽകുന്നതിലൂടെ ഹാഗാറിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നീട്, ഉല്പത്തി 21-ൽ, യിശ്മായേൽ തന്റെ മകൻ ഇസഹാക്കിനെ പരിഹസിക്കുന്നത് സാറ കാണുമ്പോൾ, ഹാഗാർ മറ്റൊരു വിഷമഘട്ടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. ഹാഗാറിന്റെയും യിശ്മായേലിന്റെയും സാന്നിധ്യം ഇസഹാക്കിന്റെ അനന്തരാവകാശത്തിന് ഭീഷണിയാകുമെന്ന് ഭയന്ന് അവരെ പറഞ്ഞയക്കാൻ സാറ അബ്രഹാമിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ കൂടി, ഹാഗാർ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പോകുന്നു, ഇത്തവണ, അവളുടെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളം തീർന്നതിനാൽ അവൾ നിരാശയിലാണ്, താനും യിശ്മായേലും മരിക്കുമെന്ന് അവൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ കൂടി ദൈവം ഇടപെട്ടു. ഒരു ദൂതൻ ഹാഗാറിനെ വിളിക്കുന്നു, അവൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ജലകിണർ അവൾ കാണുന്നു. അവളുടെ മകന്റെ നിലനിൽപ്പും അവന്റെ വംശത്തിന്റെ തുടർച്ചയും ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് ദൈവം ഹാഗാറിനോട് തന്റെ വാഗ്ദാനം പുതുക്കുന്നു. തിരസ്കരണവും നിരാശയും മുതൽ വീണ്ടെടുപ്പും ദൈവിക പരിചരണവും വരെ ഹാഗാറിന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

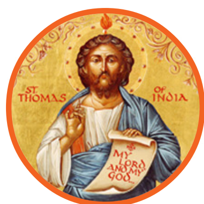
ഹാഗാറിന്റെ കഥ കഷ്ടപ്പാടുകളുടേതാണ്, എന്നാൽ അത് അഗാധമായ ദൈവിക കാരുണ്യം കൂടിയാണ്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരുടെയോ നിരസിക്കപ്പെട്ടവരുടെയോ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടവരുടെയോ നിലവിളികൾ ദൈവം കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവളിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒറ്റപ്പെടലിന്റെയും വേദനയുടെയും ആഴങ്ങളിൽ പോലും ദൈവം പ്രത്യാശയും കരുതലും ഭാവിയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഹാഗാറിന്റെ ദിവ്യവുമായുള്ള കണ്ടുമുട്ടൽ കാണിക്കുന്നു. അവളുടെ കഥ എല്ലാ ആളുകളോടും, പ്രത്യേകിച്ച് സമൂഹത്താൽ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരോ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നവരോ ആയ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ തെളിവായി മാറുന്നു.

2. ഹാഗാറിന്റെ ദൈവവിശ്വാസം

ഹാഗാറിന്റെ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ബൈബിളിലെ ആഴമായ ഒരു വിവരണമാണ്, ഉപേക്ഷിക്കലിന്റെയും പ്രയാസങ്ങളുടെയും മുഖത്ത് ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും വിശ്വസ്തതയും ഹാഗാറിന് പ്രത്യാശയും മാർഗനിർദേശവും നൽകുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ആശ്വസിപ്പിക്കാനോ പിന്തുണയ്ക്കാനോ ആരും തിരിയാൻ ഇല്ല. അപ്പോഴാണ് ദൈവം ഇടപെടുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഹാഗാറിന് മരുഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, സാറയുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങാനും അവൾക്ക് കീഴടങ്ങാനും ദൂതൻ അവളോട് നിർദ്ദേശിച്ചു, അവളുടെ മകൻ ഒരു വലിയ ജനതയുടെ പിതാവാകുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു (ഉല്പത്തി 16: 9-10).

ദൈവവുമായുള്ള ഈ കണ്ടുമുട്ടൽ ഹാഗാറിന് ഒരു വഴിത്തിരിവായി. ദൈവിക ഇടപെടൽ വ്യക്തിപരമായ വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ ഒരു നിമിഷമായിരുന്നു, അവിടെ ഹാഗാർ താൻ ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയ സ്ഥലത്തിന് 'ബേർ-ലഹയി-രോയി' എന്ന് പേരിട്ടു,അത് 'ദൈവമേ നീ എന്നെ കാണുന്നു' എന്നാണർത്ഥം (ഉല്പത്തി 16:14). അവളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ ദൈവം അവളെ കൈവിട്ടിട്ടില്ലെന്ന അവളുടെ പുതിയ ധാരണയെ ഈ പേര് പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു. ദൈവം തന്റെ വേദന കണ്ടെന്നും മുന്നോട്ടുള്ള വഴിയൊരുക്കിയെന്നും അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

താൻ ദിവ്യമായ ആശ്വാസം അനുഭവിച്ച സ്ഥലത്തിന് പേരിടുന്ന ഹാഗാറിന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിലുള്ള അവളുടെ വിശ്വാസത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയതും



മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH



ഏകാന്തവുമായ നിമിഷത്തിൽ ദൈവം തന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ദൈവം അവളെ കാണുകയും അവളെ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന വസ്തുത, സർവ്വശക്തനിലുള്ള ഒരു പുതിയ വിശ്വാസത്തിന് പ്രചോദനം നൽകി.

ഹാഗാർ സാറയുടെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങുകയും അവളുടെ മകൻ ഇസ്മായേലിനെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷവും സാറയും ഹാഗാറും തമ്മിലുള്ള പിരിമുറുക്കം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും സാറ അബ്രഹാമിന്റെ വാഗ്ദത്ത പുത്രനായ ഇസഹാക്കിനെ പ്രസവിച്ചതിനുശേഷം. ഒടുവിൽ, ഹാഗാറിനെയും യിശ്മായേലിനെയും പറഞ്ഞയക്കണമെന്ന് സാറ നിർബന്ധിച്ചു. ഒരിക്കൽ കൂടി, ഹാഗാർ മരുഭൂമിയിൽ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തി. ഇത്തവണ തന്റെ മകനോടൊപ്പമായിരുന്നു. അവർ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുമ്പോൾ, അവർക്ക് വെള്ളമില്ലാതായി, ഹാഗാർ തന്റെ മകന്റെ ജീവനെ ഭയന്ന് അവനെ ഒരു കുറ്റിക്കാട്ടിൽ നിർത്തി, അവൻ മരിക്കുന്നത് കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കാതെ അകലെ ഇരുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ കൂടി ദൈവം ഇടപെട്ടു.

ഉല്പത്തി 21:17-ൽ, ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഹാഗാറിനെ വിളിച്ച് അവളുടെ മകൻ മരിക്കില്ലെന്ന് ഉറപ്പുനൽകി. ദൈവം ഒരു കിണർ വെള്ളം നൽകി, യിശ്മായേലിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചു. യിശ്മായേൽ ഒരു വലിയ ജനതയുടെ പിതാവാകുമെന്ന വാഗ്ദാനവും ദൈവം ആവർത്തിച്ചു. ഹാഗാറിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ ഈ ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കൽ, അവനിലുള്ള അവളുടെ വിശ്വാസത്തെ ആഴത്തിലാക്കി.

ഒരു ദാസി, ഒരു മിസ്രയീമ്യ, പുരുഷാധിപത്യ സംസ്കാരത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീ എന്നീ നിലകളിൽ സാമൂഹിക മാനദണ്ഡങ്ങളാൽ നിസ്സാരയായി കണ്ടേക്കാവുന്നവളാണ് ഹാഗാർ. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവം തന്റെ ജനത്തോടുള്ള അവന്റെ കരുതലിൽ സാമൂഹിക പദവി, വംശീയത, ലിംഗഭേദം എന്നിവയ്ക്ക് അതീതമാണെന്ന് അവളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ തെളിയിച്ചു.

തന്റെ ഏറ്റവും ദുർബലമായ നിമിഷങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാനുള്ള ഹാഗാറിന്റെ കഴിവ് വിശ്വാസത്തിന്റെ സത്തയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു: ദൈവം നമ്മുടെ വേദന കാണുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ നിലവിളി കേൾക്കുന്നുവെന്നും മുന്നോട്ട് ഒരു വഴി നൽകുമെന്നും ഹാഗാർ വിശ്വസിച്ചു. ഒറ്റപ്പെടലിന്റെയും നിരാശയുടെയും നിമിഷങ്ങളിൽ പോലും ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തത നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് ഓർക്കാൻ ഹാഗാറിന്റെ കഥ നമുക്ക് പ്രചോദനമാണ്. ഹാഗാറിനെപ്പോലെ ജീവിതം അതിരുകടന്നതായി തോന്നുമ്പോൾ, നമ്മെ കാണുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിൽ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കാം.

ഹാഗാറിന്റെ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ദൈവവുമായുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ബന്ധത്തെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. മരുഭൂമിയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നത് മുതൽ ദൈവിക വാഗ്ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് വരെ, നമ്മുടെ ഇരുണ്ട നിമിഷങ്ങളിൽ പോലും ദൈവം എപ്പോഴും സന്നിഹിതനാണെന്ന ശക്തമായ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് ഹാഗാറിന്റെ കഥ. നമ്മൾ എവിടെയായിരുന്നാലും എത്ര മാത്രം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും ദൈവം എപ്പോഴും നമ്മെ നിരീക്ഷിക്കുകയും നയിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കുന്നു.

3. ഹാഗാറിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുണ

ദുരിതത്തിന്റെയും തിരസ്കരണത്തിന്റെയും ഒറ്റപ്പെടലിന്റെയും നിമിഷങ്ങളിൽ ദൈവം ഹാഗാറിനെ എങ്ങനെ വീക്ഷിക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. സാറയുടെ കഠിനമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്ന് ഹാഗാർ ഓടിപ്പോയപ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവളെ മരുഭൂമിയിലെ ഒരു നീരുറവയ്ക്ക് സമീപം കണ്ടെത്തി. ഹാഗാറിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ ദൈവം അവഗണിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ഈ കണ്ടുമുട്ടൽ കാണിക്കുന്നത്. ബൈബിളിൽ, മരുഭൂമി പലപ്പോഴും വിജനമായ ഒരു സ്ഥലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ദൈവം തന്റെ ആളുകളെ അവരുടെ ആവശ്യത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നതും മരുഭൂമിയിലാണ്.

ഉല്പത്തി 16:8-ൽ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവളെ പേര് ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു, 'സാറായിയുടെ ദാസിയായ ഹാഗാറേ, നീ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്, എവിടെ പോകുന്നു?' ദൈവം അവളുടെ അസ്തിത്വം മാത്രമല്ല അവളുടെ വ്യക്തിപരമായ യാത്രയും അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. അവൻ വിദൂരനോ നിസ്സംഗനോ അല്ല; മറിച്ച്, അവളുടെ പ്രതിസന്ധി ഘട്ടത്തിൽ അവൻ അവളെ

ഹാഗാറിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വീക്ഷണം അനുകമ്പയും നീതിയും ഉൾക്കൊള്ളലുമാണ്. ദൈവം അവളെ കാണുന്നു, അവളുടെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നു, ആവശ്യമുള്ള സമയങ്ങളിൽ അവൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം മാനുഷിക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അതീതമാണെന്നും അവൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരോടും അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നവരോടുമൊപ്പം ഉണ്ടെന്നും ഉള്ള ആശയത്തിന്റെ തെളിവാണ് ഹാഗാറിന്റെ കഥ.

അന്വേഷിക്കുന്നു. ദൈവം അവളെ പേരെടുത്ത് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു എന്നത് ഒരു വ്യക്തിപരമായ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, ദൈവം അവളെ ഒരു വ്യക്തിയായി കാണുന്നു.

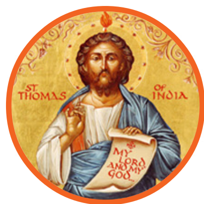
ഹാഗാറിന്റെ ദുരിതത്തിന് മറുപടിയായി ദൈവം അവളോട് അഗാധമായ ഒരു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. ഉല്പത്തി 16:10-ൽ ദൈവം ഹാഗാറിനോട് പറയുന്നു, അവളുടെ സന്തതികളെ എണ്ണാൻ പറ്റാത്തവിധം വളരെയധികം വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന്. ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടി അനുഗ്രഹങ്ങൾ അബ്രഹാമിനെയും സാറയെയും പോലെ അധികാരത്തിലോ പദവിയിലോ ഉള്ളവരിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല എന്ന് പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ട്, അവന്റെ സന്തതികളെ സംബന്ധിച്ച് അബ്രഹാമിന് നൽകിയ വാഗ്ദാനത്തെ ഈ വാഗ്ദത്തം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഹാഗാറിന്റെ മകൻ യിശ്മായേലും ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്ന വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ കുട്ടിയല്ല യിശ്മായേൽ. അവൻ ഒരു വലിയ ജനതയുടെ പിതാവായിത്തീരുമെന്ന് ദൈവം ഇപ്പോഴും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു (ഉല്പത്തി 16:11-12). ഹാഗാറിന്റെ മൂല്യം ദൈവം കാണുന്നത് അവളുടെ സാമൂഹിക പദവിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, മറിച്ച് അവന്റെ ദൈവിക പദ്ധതിയുടെയും കൃപയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഹാഗാറിനുള്ള വാഗ്ദാനം പല കാരണങ്ങളാൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി, അത് പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരോ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടവരോ അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരോ ആയവരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിന് അടിവരയിടുന്നു. രണ്ടാമതായി, തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി ഏത് സാഹചര്യത്തിലും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കഴിവിനെക്കുറിച്ച് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഹാഗാറിന്റെ മകൻ, സങ്കീർണ്ണവും ചിലപ്പോൾ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചതെങ്കിലും, ഇപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ്, തന്റെ മകൻ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടില്ല, മറിച്ച് ഒരു വലിയ ജനതയുടെ പിതാവായിരിക്കുമെന്ന് ദൈവം ഹാഗാറിന് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

ഹാഗാറിനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു നിമിഷം മാത്രമല്ല, അവളുടെ സംരക്ഷണം ഉറപ്പാക്കുകയും അവളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം യിശ്മായേലിന്റെ നിലവിളി കേൾക്കുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന വസ്തുത, പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരെ ദൈവം വിലമതിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും കരുതലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട യിസ്രായേൽ ജനത്തിനുമപ്പുറം എല്ലാ വ്യക്തികളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നു എന്ന സന്ദേശത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

കൂടാതെ, ഹാഗാറിനും അവളുടെ മകനും നിശബ്ദരായി കഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടവരില്ലെന്ന് ദൈവം ഉറപ്പാക്കുന്നു. യിശ്മായേലിനെപ്പോലെ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക രേഖയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവർ പോലും എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കുചിതവും സവിശേഷവുമായ വീക്ഷണത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുതലിന്റെയും വിപുലമായ സ്വഭാവത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഹാഗാറിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വീക്ഷണം അനുകമ്പയും നീതിയും ഉൾക്കൊള്ളലുമാണ്. ദൈവം അവളെ കാണുന്നു, അവളുടെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നു, ആവശ്യമുള്ള സമയങ്ങളിൽ അവൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം മാനുഷിക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അതീതമാണെന്നും അവൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരോടും അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നവരോടുമൊപ്പം ഉണ്ടെന്നും ഉള്ള ആശയത്തിന്റെ തെളിവാണ് ഹാഗാറിന്റെ കഥ. അവൾക്കും അവളുടെ മകനുമുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളിലൂടെ, സമൂഹത്തിലെ അവരുടെ സ്ഥാനം പരിഗണിക്കാതെ എല്ലാ ആളുകളെയും താൻ വിലമതിക്കുന്നുവെന്നും തന്റെ പദ്ധതിയിൽ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നും ദൈവം തെളിയിക്കുന്നു. ദൈവവുമായുള്ള ഹാഗാറിന്റെ കൂടിക്കാഴ്ചകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് സമൂഹം പലപ്പോഴും അവഗണിക്കുകയോ മറക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, ദൈവം തന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും ഉള്ള കരുതലിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു ❑



മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH



വചനതീർത്ഥം



സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തിന്റെ ഞായർ (ബാലദിനം)

(വി. ലൂക്കോസ് 1:57–80)

ഫാ. മോൻസി ഫിലിപ്പ്

സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തിന്റെ ഞായർ. ബാലദിനമായി സഭ ആചരിക്കുന്നു എന്ന പ്രത്യേകത കൂടിയുണ്ട്. ലോകരക്ഷകന്റെ മുന്നോടിയായി സെഖര്യാ-ഏലിസബേത്ത് ദമ്പതികൾക്ക് ജനിച്ച യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തിന്റെ ദിവസം. വി. ലൂക്കോസ് 1:57–80 വരെ വേദഭാഗം, ഇവിടെ യോഹന്നാന്റെ ജനനം യഹൂദമതാചാര പ്രകാരമുള്ള പേരീടിലും, അനുബന്ധമായി പരിശുദ്ധാത്മ നിറവിൽ സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനവുമാണ് പാഠ്യഭാഗം.

1. സന്തോഷം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ജനനം

വി. ലൂക്കോസ് 1:57–58

"കർത്താവ് അവൾക്കു വലിയ കരുണ കാണിച്ചു എന്ന് അയൽക്കാരും ചാർച്ചക്കാരും കേട്ടിട്ട് അവളോടുകൂടി സന്തോഷിച്ചു."

ഭൂമിയിൽ പിറന്നു വീഴുന്ന ഓരോ കുഞ്ഞും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. അത് സന്തോഷവുമാണ്. ദൈവത്തിനു മനുഷ്യനിലുള്ള പ്രതീക്ഷ അസ്തമിച്ചിട്ടില്ല എന്നു വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ് ഓരോ ശിശുവിന്റെയും ജനനം.

എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ ജനനം പ്രത്യേകമായ സന്തോഷം മാതാപിതാക്കൾക്കും അയൽക്കാർക്കും ചാർച്ചക്കാർക്കും നൽകുന്നു. അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ:

1. മാനുഷികമായ യാതൊരു സാധ്യതയും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും സെഖര്യാവ്-ഏലിസബേത്ത് ദമ്പതികൾക്ക് കുഞ്ഞ് ജനിച്ചു.

2. വൃദ്ധരായ ദമ്പതികൾക്ക് കുഞ്ഞ് ജനിച്ചു.

3. വന്ധ്യ എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടവൾക്ക് കുഞ്ഞ് ജനിച്ചു.

4. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ കരുണ എന്ന് മനസ്സിലാക്കി.

5. ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നോടി എന്ന തിരിച്ചറിവ്.

സന്തോഷിക്കുവാൻ കാരണങ്ങൾ ഏറെ ഉണ്ടായിട്ടും നിരാശ നിറഞ്ഞ ജീവിതമാണ് മനുഷ്യജീവിതം. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു സാഹചര്യത്തിലും സന്തോഷം പങ്കിടുവാൻ സാധിക്കണം.

"കർത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ" (ഫിലി. 4:4)

യോഹന്നാന്റെ ജനനം മാതാപിതാക്കൾക്കും, ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കും, അയൽക്കാർക്കും നൽകുന്നത് ദൈവീക ശക്തിയാൽ ഉളവാകുന്ന സന്തോഷമാണ്.

ഒരുവന്റെ വളർച്ചയിൽ അസംതൃപ്തി വർദ്ധിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ സെഖര്യാവ്-ഏലിസബേത്ത് ദമ്പതികളുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ജനനം മൂലം ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ ഇത്ര ഏറെ സന്തോഷിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇത് മാതൃകയാണ്. കൂട്ടുകുടുംബ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് എന്നിലേക്ക് മാത്രം ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ സന്തോഷം മാത്രം നിറഞ്ഞിരുന്ന ഇടങ്ങളിൽ വിള്ളലുകൾ സംഭവിച്ചു. "മുറിക്കപ്പെടലും മുറിവേൽക്കലുമാണ് ബന്ധങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണമെങ്കിൽ മുറിവുണക്കാനും മുറിചേർക്കാനുമായി മുറിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ ഒന്ന് നോക്കുക." അപരന്റെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേരുമ്പോൾ സമൂഹത്തിന് നാം നൽകുന്ന സാക്ഷ്യം ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഇവിടെ അയൽക്കാരു സന്തോഷം ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ സന്തോഷമാണ്. മുൻവിധികളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ബന്ധങ്ങളോട് നാം ചില അകലം പാലിക്കാറുണ്ട്, ചിലരെ മാറ്റി നിർത്താറുണ്ട്. അത് മനസ്സിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ കണികകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ.

"ചേർത്തു പിടിക്കാം നഷ്ടമാക്കിയവരെ അവരൊത്ത് ക്രിസ്തുവിൽ സന്തോഷിക്കാം."

2. ആശ്ചര്യം നിറഞ്ഞ പേരിടൽ

വി. ലൂക്കോസ് 1:59–67

പാരമ്പര്യങ്ങൾ പിൻതുടരുന്ന യഹൂദർക്ക് പേരിടൽ പ്രാധാന്യം നിറഞ്ഞതാണ്. പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിച്ച് എട്ടാം ദിവസം പരിഛേദന സമയം നൽകിയിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇവിടെ പാരമ്പര്യ വിരുദ്ധമായ നാമസ്വീകരണം നടത്തപ്പെടുന്നു. ചാർച്ചയിൽ ഇല്ലാത്ത 'യോഹന്നാൻ' എന്ന പേര് നിർദ്ദേശിച്ച ഏലിസബേത്ത് ചാർച്ചക്കാരുടെ മുന്നിൽ അപമാനിതയാകുന്നു എന്ന് കണ്ട സെഖര്യാവ് ചോദിച്ചു വാങ്ങിയ എഴുത്തുപലകയിൽ 'യോഹന്നാൻ' എന്നെഴുതി. ഇത് കണ്ടവർക്ക് ആശ്ചര്യം. ഇത് സെഖര്യാവിന് ദൂതന്റെ ദർശനത്താൽ ലഭിച്ചത്. എന്നാൽ ഏലിസബേത്ത് സെഖര്യാവിന്റെ മൗനത്തിൽ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് വായിച്ചെടുത്തത്. പുത്തൻ തലമുറയിലെ ദമ്പതികൾ ഒന്നു ലജ്ജിക്കുക തന്നെ വേണം. "കൂടെ നിൽക്കുന്നവരുടെ മനസ്സു വായിക്കുവാനോ അതിലെ സങ്കടപ്പെരുമഴ കാണുവാനോ കഴിയാത്തവരുടെ ആത്മീയതയ്ക്ക് എന്ത് വിളിക്കണം? മനസ്സിലാകുന്നില്ല."

യോഹന്നാൻ എന്ന പേരിനും ചിലത് പങ്കുവയ്ക്കുവാനുണ്ട്. വ്യത്യസ്തമായ നാമം നൽകുന്നതോടെ പാരമ്പര്യത്തെ ദൈവം മറികടന്നു. യോഹന്നാൻ എന്ന ശിശു ലോകരക്ഷകന്റെ മുന്നോടിയായി രക്ഷാകര ചരിത്രത്തിലെ ഭാഗമായി മാറി. 'യോഹന്നാൻ' എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥങ്ങൾ, 'യഹോവയുടെ ദാനം', ദൈവം കൃപയുള്ളവൻ, യഹോവ കരുണയുള്ളവൻ എന്നൊക്കെയാണ്.

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് നൽകുന്ന അർത്ഥം 'ദൈവകൃപയുള്ളവൻ' എന്നാണ്. ഈ അർത്ഥങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ ജീവിതത്തിൽ താൻ വളരുന്തോറും തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടു. ഒരുവന്റെ പേര് ജനിച്ച സാഹചര്യത്തോടും വ്യക്തിത്വത്തോടും ജീവിത നിയോഗത്തോടും അർത്ഥപൂർണ്ണമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം. യോഹന്നാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇത് വളരെ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ധൈര്യത്തോടെ നിയോഗങ്ങളെ നിറവേറി.

"നീയാണോ ക്രിസ്തു" (യോഹ. 1:19) എന്ന് യഹൂദന്മാരുടെ ചോദ്യത്തിന് "കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെയാക്കുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു" (യോഹ. 1:23).

"സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ യോഹന്നാനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരുമില്ല" (മത്തായി 11:11) എന്ന് ക്രിസ്തു സാക്ഷ്യം.

"സർപ്പസന്തതികളെ" (മത്തായി 3:7) എന്ന് ധൈര്യമായി വിളിച്ചവൻ, ഇതൊക്കെ പേരിന്റെ മഹിമ അന്വർത്ഥമാക്കിയതിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇനിയും അനവധി.

ഏലിസബേത്ത് പറഞ്ഞ പേര് ചാർച്ചയിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, സെഖര്യാവിനോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കുന്ന സമയം എഴുത്തുപലക വാങ്ങി അതിൽ യോഹ

നാൻ എന്നു തന്നെ എഴുതിയപ്പോൾ "മാമുനിയുടെ വായ് തുറന്നു." ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. അവിശ്വാസത്താൽ അടയപ്പെട്ടിരുന്ന വായ് വിശ്വാസത്താലും അനുസരണത്താലും തുറക്കപ്പെട്ടു. (ലൂക്കോ. 1:64). സെഖര്യാവിന്റെ അടഞ്ഞ വായ് തുറക്കുവാനുള്ള താക്കോൽ ആയിരുന്നു യോഹന്നാൻ. ഇത് കണ്ടവർക്കും, കേട്ടവർക്കും ആശ്ചര്യം ഉളവായി. "ഈ പൈതൽ എന്താകും' എന്ന ചോദ്യവും ഉയർന്നു.

തള്ളപ്പെട്ടവർക്കും, തഴയപ്പെട്ടവർക്കും അശരണർക്കും പ്രതീക്ഷകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കും അടയപ്പെട്ട സാധ്യതകളെ തുറക്കുവാനുള്ള താക്കോൽ ആയി നമുക്കും പരിണമിക്കാം. യോഹന്നാനിലൂടെ, വിശുദ്ധജീവിതത്തിലൂടെ.

3. സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനം

മൗനിയായവൻ വായ് തുറന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രവചിച്ചു. ഭൗതീക നിറവിനേക്കാൾ അനുഗ്രഹമാണ്, പരിശുദ്ധാത്മ നിറവ് എന്ന സത്യം ആധുനിക മനുഷ്യന് തിരിച്ചറിവായി സെഖര്യാവ് നൽകുന്നു. എല്ലാത്തിലും ദൈവീകത കാണുന്നവർക്ക് മാത്രം സാധിക്കുന്നത്. സെഖര്യാവിന്റെ പ്രവചനം രണ്ടു ഭാഗമായി തിരിക്കാം.

1. മശിഹായുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് പൂർവ്വീക പിതാക്കന്മാരോടുള്ള വാഗ്ദാനം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 1:68–75

a. ദൈവമായ കർത്താവ് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ.

b. തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ച് ഉയിർപ്പിക്കും.

c. ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും നമ്മേ രക്ഷിക്കും.

d. തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷയുടെ കൊമ്പ് ഉയർത്തും.

e. പിതാക്കന്മാരോട് കരുണ പ്രവർത്തിക്കും

f. ഭയം മാറി തിരുമുമ്പിൽ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ നമുക്ക് കൃപ നൽകും.

ഇവയൊക്കെ പൂർവ്വികരോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങൾ.

2. യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചും, ചുമതലകളെക്കുറിച്ചും

വി. ലൂക്കോസ് 1:76–79.

a. അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ

b. കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുന്നവൻ

c. പാപമോചനത്തിൽ രക്ഷാപരിജ്ഞാനം നൽകുവാൻ

d. ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നോടിയായവൻ

e. ഇരുളിലും, മരണനിഴലിലും ഉള്ളവർക്ക് പ്രകാശം.

f. സമാധാന മാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തുവാൻ വന്നവൻ

g. ഉയരത്തിൽ നിന്ന് ദൈവകരുണയുടെ ഉദയം ലഭിച്ചവൻ.

യോഹന്നാന്റെ ജനനം, ജീവിതം, മരണം, മദ്ധ്യസ്ഥത എല്ലാം ജീവിതത്തിന് പ്രചോദനവും, അനുഗ്രഹവും, ഉണർവ്വുമാണ്.

ബുദ്ധനോട് സുഹൃത്തൊരാൾ ചോദിച്ചു "ഞാനും നീയും തമ്മിൽ അന്തരമെന്ത്?" ബുദ്ധന്റെ മറുപടി ശ്രദ്ധേയം. "നമ്മൾ രണ്ടുപേരും ഉറക്കത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഞാൻ ഉണർന്നു. നീ ഉറക്കം തുടരുന്നു.

പുലരിവെട്ടം വന്നതറിയാതെ അല്ലെങ്കിൽ അറിഞ്ഞിട്ടും അറിഞ്ഞില്ലെന്ന മട്ടിൽ കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതം അലസ ശയനം തുടരുന്നുവോ എന്ന സംശയമാണ്. അങ്ങനെ ഉറക്കത്തിൽ ആണെങ്കിൽ യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തിന്റെ ദൈവീക സാധ്യതകളും, അവന്റെ ജീവിതവും, വളർച്ചയും വീണ്ടും വീണ്ടും നമ്മേ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

"ആത്മാവിൽ ബലപ്പെടുവാൻ" (ലൂക്കോ. 1:80) അതിനായി നമുക്ക്

1. ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കാം.

2. പിന്നിലേക്കു നോക്കാം.

3. മുന്നിലേക്കു നോക്കാം.

"ക്രിസ്തുവാകട്ടെ ബലം
ക്രിസ്തുവാകട്ടെ രക്ഷ."



THE BIRTH OF JOHN THE BAPTIST
(St. Luke 1:57-80)
The Birth of Hope: John the Baptist and God's Faithfulness



Dn. Aaron Joshua John

A moment of divine fulfilment, where the promise made to Zechariah and Elizabeth is realized. Through their faith and patience, God brings forth the forerunner of the Messiah, the one who will prepare the way for the coming of our Lord. The birth of John is not just an isolated miracle, but a continuation of God's story of redemption that stretches back through the history of His people. As we consider this event, we are reminded of other miraculous births in Scripture, where God intervened in seemingly impossible situations, bringing hope and renewal to His people. We see parallels in the stories of Sarah and Isaac, of Hannah and Samuel, and of the preservation of Moses. These stories reveal the unfolding of God's redemptive plan, culminating in the advent of John the Baptist, who, like the prophets before him, would point to the greater promise of salvation in Christ.

1. The Miracle of Birth: A Pattern of Divine Promise

The birth of John the Baptist recalls the miraculous nature of God's promises throughout the history of Israel. In Genesis 21:1-21, we read of the birth of Isaac to Sarah, a child given in old age, a fulfilment of God's covenant promise to Abraham. Like Sarah, Elizabeth was beyond childbearing years, yet God's word to Zechariah was fulfilled when John was born. In both cases, God's intervention highlights His faithfulness to His promises, showing that nothing is impossible for Him. The joy that fills Elizabeth and Zechariah at John's birth echoes the joy of Sarah's laughter when Isaac was born, a testament to the truth that God's promises bring life where there seemed to be none. The story of John's birth also brings to mind the birth of Moses in Exodus 2:1-10, another child whose life was marked by divine purpose from the beginning. Moses, drawn from the waters, was destined to lead the people of Israel out of slavery. John, born to prepare the way for the Lamb of God, would call the people to repentance and renewal. Both Moses and John were sent ahead to prepare the people for a new chapter in God's salvific plan, one leading out of physical slavery, the other out of spiritual bondage. The story of Hannah and the birth of Samuel in 1 Samuel 1:20-28 is especially poignant here. Hannah, like Elizabeth, experienced the pain of barrenness, and like Elizabeth, she received the gift of a child in response to prayer and divine intervention. Upon receiving Samuel, Hannah offered him back to God's service, much like Zechariah and Elizabeth would dedicate John to his prophetic calling. In both cases, the child born would go on to be a voice for God among His people, Samuel anointing kings, and John calling the people to prepare for the coming King. Psalm 127:1-5, which speaks of children as a heritage from the Lord, captures the blessing that children represent, particularly those who are born to carry out God's purposes.

The birth of John the Baptist, then, is not just the arrival of a child, but the continuation of a pattern where God raises up leaders to guide His people in critical moments. Each of these stories reminds us that God's purposes often unfold through the faithful responses of those who trust in His promises, even when those promises seem beyond human understanding.

2. John's Role: Preparing the Way and Proclaiming Salvation

With the birth of John, Zechariah's tongue is loosed, and he sings a prophetic hymn known as the Benedictus (Luke 1:68-79), praising God for His faithfulness. Zechariah's prophecy situates the birth of John within God's redemptive plan, connecting it to the fulfilment of the covenant made with Abraham and the prophetic promise of salvation. This hymn is a song of hope, proclaiming the dawn of God's mercy and the coming of the Saviour, whom John would prepare the way for. Isaiah 62:1-12 speaks of the promise of salvation and the restoration of God's people, using the imagery of light and glory. Zechariah's words in the Benedictus echo this vision, as he proclaims that God's tender mercy has brought about the "day spring from on high" (Luke 1:78) to give light to those who sit in darkness. John's mission would be to guide the feet of the people into the way of peace, pointing to the light that is Christ, just as Isaiah's prophecy points to the coming glory that God will bring to His people. The role of John as a herald and forerunner is further clarified in the New Testament readings, such as 1 John 3:1-3, which speaks of our calling as children of God and the hope of being made like Him. John's life, even from his conception, was a signpost to this greater reality, reminding us of the need for preparation and repentance. He calls us to recognize our identity in Christ, to turn from sin, and to live in the light of the coming Kingdom. St. Paul's teachings in Ephesians 6:1-4 and Colossians 3:20-21 emphasize the importance of nurturing children in the ways of the Lord, teaching them the faith and encouraging them in godliness. The story of John's upbringing by Zechariah and Elizabeth serves as an example of this. Raised with the knowledge of his unique calling, John grew strong in spirit and was prepared for the day he would begin his ministry. His life reminds us of the importance of cultivating a home where God's purposes can flourish, where the next generation can be prepared to hear and respond to God's call.

The birth of John the Baptist invites us to reflect on the faithfulness of God and the unfolding of His plan through those who trust in Him. John's story, like the stories of Isaac, Moses, and Samuel before him, teaches us that God is always at work, even in situations that seem impossible. It calls us to recognize that God's promises are sure, and that He delights in bringing life and hope into our world. Through Zechariah and Elizabeth, we see the blessing of faithfulness and perseverance in prayer, even when answers seem delayed. In John the Baptist, we see the importance of preparing the way for the Lord, living lives that reflect the light of Christ, and calling others to do the same. Let us join with Zechariah in his song of praise, acknowledging that the God who fulfilled His word to Israel is the same God who continues to work in our lives today.





ഷാർജ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദൈവാലായത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനം യുഎഇ സോണൽ വാർഷിക സമ്മേളനം നടത്തപ്പെട്ടു.

മരുഭൂമിയിലെ പരുമലയെ ജനസാഗരമാക്കി മാർത്തോമൻ പൈതൃക സംഗമം

ലക്ഷ്യബോധമുള്ള പുതിയ തലമുറയായി ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങൾ മാറണം: പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ

ഷാർജ: ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനം യുഎഇ മേഖലയുടെ 34ാം വാർഷികവും മാർത്തോമൻ പൈതൃക സംഗമവും ഷാർജ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. വിശ്വാസപ്രഖ്യാപന റാലിയോടു കൂടി സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു.പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. വിശ്വാസത്തിലും പാരമ്പര്യങ്ങൾ പരിപാലിക്കുന്നതിലും യുവതലമുറ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായിൽ നിന്നും കൈമാറി പിതാക്കൻമാരിലൂടെ പുതിയ തലമുറക്ക് ലഭിച്ച പാരമ്പര്യവും വിശ്വാസങ്ങളും കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി പോലെ പരിപാലിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിമിത്രിയോസ് തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. യുവജനപ്രസ്ഥാനം കേന്ദ്ര പ്രസിഡന്റ് ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് അനുഗ്രഹ പ്രഭാഷണം നടത്തി. അത്മായ ട്രസ്റ്റി റോണി വർഗ്ഗീസ്, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ,ഇടവക വികാരി ഡോ. ഷാജി ജോർജ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, മേഖലാ പ്രസിഡന്റ് ഫാ. ജിജോ പുതുപ്പള്ളി, ദുബായ് സെന്റ് തോമസ് കത്തീഡ്രൽ വികാരി ഫാ. അജു എബ്രഹാം, ഇടവക ഭാരവാഹികളായ ട്രസ്റ്റി തോമസ് തരകൻ, സെക്രട്ടറി ബിനുമാത്യു, സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗം ജോൺ മത്തായി ,മേഖലാ സെക്രട്ടറി ഡെനി ബേബി, കൺവീനർ മാത്യു ജോൺ, ജോബിൻ ജേക്കബ് മാത്യു എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

പുനരുദ്ധാനത്തിന്റെ ശക്തി എന്ന ചിന്താവിഷയം ആസ്പദമാക്കി യുവജന പ്രസ്ഥാനം കേന്ദ്ര വൈസ് പ്രസിഡന്റ് റവ ഫാ ഷിജി കോശി ക്ലാസ്സുകൾ നയിച്ചു. യുവദീപം, യുവദർശനം എന്നീ മാഗസീനുകളുടെ പ്രകാശനവും ചരിത്രപ്രദർശനവും നടത്തി. അടുത്ത മേഖലാ പ്രസിഡന്റായി ഫാ. ബിനോ സാമുവേൽ, സെക്രട്ടറിയായി ശ്രീമതി ലിജ ജോൺ എന്നിവർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

യുഎഇയിലെ എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വൈദീകരും, യുവജന പ്രസ്ഥാന അംഗങ്ങളും, വിശ്വാസികളും റാലിയിലും സമ്മേളനത്തിലും പങ്കെടുത്തു.

പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സമാധാന ആഹ്വാനം പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊണ്ട് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിലെ സമാധാനത്തിന് മുൻകൈ എടുക്കണം

ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ



പഴയത് മറന്ന്, വാശിയും വൈരാഗ്യവും വിട്ട് മലങ്കരസഭാ സമാധാനത്തിന് എല്ലാവരും ഒന്നിക്കണമെന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമി പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ ബാവാ നടത്തിയ സഭാ സമാധാന ആഹ്വാനം എല്ലാവരും പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊണ്ട് മലങ്കരസഭയുടെ ശാശ്വത സമാധാനത്തിന് ശ്രമിക്കേണ്ടത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. മാറിയ സാഹചര്യത്തിൽ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഈ കാര്യത്തിൽ ദൈവാത്മാപ്രേരിതമായ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കണം. കൂടുതൽ പ്രതിസന്ധികൾ സൃഷ്ടിച്ച് തലമുറകളെ നിയമ കുരുക്കിൽ തളച്ചിടുന്നത് ദൈവീകമല്ല. ഭിന്നിപ്പിച്ച് ഭരിക്കുന്ന കാലഹരണപ്പെട്ട നിയമം ഒഴിവാക്കി ഒരേ കൂടാരത്തിൽ ഒരു അപ്പത്തിന്റെ അംശികൾ ആകുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകണം. പരസ്പരം ഉള്ള പഴിചാരലും, നിസംഗതയും വെടിഞ്ഞു പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ വാക്കുകളിലെ ആത്മാർത്ഥതയും അന്തസത്തയും ഉൾക്കൊണ്ട് കൊണ്ട് സമാധാന പൂർണ്ണമായ ഒരു അതിരീക്ഷം മലങ്കര സഭയിൽ ഉണ്ടാകുവാനും, ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം മുൻനിർത്തി സഭകൾ തമ്മിൽ ഐക്യത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനും ഇടയാകണം.



ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനത്തിലെ അബുദാബി സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിന്റെ കൂദാശ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടത്തി.



ഒമാൻ സോൺ ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനവും മർത്തമറിയം സമാജം ഒമാൻ സോണും സംയുക്തമായി ഗാല സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയിൽ നടത്തിയ ഏകദിന കോൺഫറൻസ് (തെഹില 2024) ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തെയോഫിലോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഒമാൻ സോൺ യുവജനപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡണ്ട് ഫാ. ഡെന്നിസ് കെ. ഡാനിയൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു.



അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനത്തിലെ മർത്തമറിയം വനിതാ സമാജത്തിന്റെ ഗുജറാത്ത് റീജിയണൽ ഏകദിന കോൺഫറൻസ് അഹമ്മദാബാദ് സെൻറ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവകയിൽ നടന്നു. ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തെയോഫിലോസ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. 'യേശുവിലേക്ക് നോക്കുക' എന്നതായിരുന്നു ചിന്താവിഷയം. ഫാ. ഗീവർഗീസ് തോമസ് ചിന്താവിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ക്ലാസുകൾ നയിച്ചു. ഡോ . ഗീവർഗീസ്, രാജി സജീവ് തുടങ്ങിയവർ വിവിധ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ക്ലാസുകൾ നയിച്ചു.



ഡോ. ബിജു തോമസ് സെറാംപൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡീസിൽ (സഭാ ഭരണവും ആരാധനയും) മാസ്റ്റർ ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കി. ആലപ്പുഴ ഇ. എസ്. ഐ. ആശുപത്രിയിലെ ഫിസിഷ്യനാണ്. കാരിച്ചാൽ സെന്റ് ജോർജ് ഇടവകാംഗം.



മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിലെ കല്ലടിക്കോട് സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയിൽ വാണക്കുടിയിൽ ബേബിയുടെയും ജോഷിയുടെയും മകൻ സോഹർ ബേബി അണ്ടർ 15 കേരള സംസ്ഥാന ഗുസ്തി മത്സരത്തിൽ വെള്ളി മെഡൽ (രണ്ടാം സ്ഥാനം) കരസ്ഥമാക്കി.



മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിലെ കല്ലടിക്കോട് സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയിൽ കൊച്ചുപുത്തൻപുരയിൽ ഷിബുവിന്റെയും ഗീതയുടെയും മകൾ സാന്ദ്ര ഷിബു കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാല ബി.എ വയലിനിൽ ഒന്നാം റാങ്ക് കരസ്ഥമാക്കി.



അഖില മലങ്കര പ്രാർത്ഥനയോഗം കേന്ദ്ര ഭദ്രാസനതല പ്രാർത്ഥനാവാരത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം മാക്കാംകുന്ന് സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിൽ പ്രാർത്ഥനായോഗം പ്രസിഡന്റ് മാത്യൂസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു.



ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ നടന്ന കത്തോലിക്കാ-മാർത്തോമ്മാ-ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ ചേർന്നുള്ള ഇന്റർ സെമിനാരി എക്യുമെനിക്കൽ വേദശാസ്ത്ര സമ്മേളനം സെറാംപൂർ സർവ്വകലാശാല പ്രസിഡൻറ് ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മാർത്തോമ്മാ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ. ഡോ. വി. എസ്. വർഗീസ്, വടവാതൂർ അപ്പോസ്തോലിക് സെമിനാരി വൈസ് റെക്ടർ ഫാ. ഡോ. ലിൻഡോ കുറ്റിക്കാടൻ, ഫാ. ഡോ. മാത്യു വർഗീസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.



ദേവലോകം മാർ ബസേലിയോസ് പബ്ലിക് സ്കൂളിന്റെ ഈ വർഷത്തെ വാർഷികാഘോഷ പരിപാടി 'ബസേലിയൻ ഓൺസെമ്പിൾ' നടന്നു. വയലാർ ശരത്ചന്ദ്ര വർമ്മ മുഖ്യാതിഥിയായിരുന്നു. എം ഒ. സി. പബ്ലിക് സ്കൂൾ മാനേജർ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ബർണബാസ് അനുഗ്രഹ പ്രഭാഷണം നടത്തി. ഫാ. സജി യോഹന്നാൻ, പ്രൊഫ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ഓണാട്ട്, പ്രിൻസിപ്പൽ നിനി എബ്രഹാം, പ്രൊഫ. തോമസ് കുരുവിള എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഉന്നത വിജയം കൈവരിച്ച കുട്ടികൾക്ക് സമ്മാന ദാനവും നടന്നു.



കോയമ്പത്തൂർ റീജിയൻ യുവജന-വിദ്യാർത്ഥി സംഗമം നടത്തപെട്ടു. തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യ ആശ്രമത്തിൽ വച്ചു നടന്ന ക്യാമ്പിൽ സഖറിയാ മാർ സേവേറിയോസ്, ഫാ. സജി മേക്കാട്ട്, ഫാ. ബിജു മാത്യു പുളിക്കൽ എന്നിവർ ക്ലാസുകൾ നയിച്ചു. നൂറിൽപരം വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കെടുത്തു.

മലങ്കരസഭാക്കേസ്: സുപ്രീം കോടതി നിലപാടിനെ സ്വാഗതം ചെയ്ത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ

കോട്ടയം: മലങ്കരസഭാക്കേസിൽ യാക്കോബായ പക്ഷം അനധികൃതമായി കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന 6 പള്ളികൾ യഥാർത്ഥ അവകാശികൾക്ക് വിട്ടു നൽകണമെന്ന സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്ത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ. 1934 ലെ മലങ്കര സഭാ ഭരണഘടനയെ ഒരിക്കൽക്കൂടി അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്നതാണ് കോടതി വിധി. മലങ്കര സഭയുടെ പള്ളികൾ 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടന പ്രകാരം ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണെന്ന 2017-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി അന്തിമമാണെന്ന് കോടതി ആവർത്തിച്ച് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ കോടതിയലക്ഷ്യം നേരിടുന്നവരാണെന്നാണ് വിഘടിത വിഭാഗത്തോട് സുപ്രീംകോടതി പറഞ്ഞത്. അത്തരക്കാരെ സഹായിക്കുന്ന സർക്കാർ നിലപാട് പൊതുസമൂഹത്തിന് മുന്നിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മാധ്യമ വിഭാഗം തലവൻ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞു.

പരമോന്നത കോടതിയിൽ നിന്ന് കനത്ത തിരിച്ചടി നേരിട്ട സ്ഥിതിക്ക് സർക്കാർ ഇനിയെങ്കിലും സത്യത്തിനൊപ്പം നിൽക്കണം. സർക്കാർ നടത്തിയ അനധികൃത നിയമനം സുപ്രീംകോടതി റദ്ദാക്കി 24 മണിക്കൂർ തികയും മുമ്പാണ് അടുത്ത പ്രഹരമെന്നത് മറക്കരുത്. സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി നടപ്പാകുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പൗരൻ എവിടേക്ക് പോകുമെന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രതികരിച്ചു. 1934-ലെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുവാൻ സഹകരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും സർവാത്മനാ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതായും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.



A Historic Moment of the Malankara Orthodox Syrian Church at the Alvares Mar Julius Mission Center in Dindigul, Tamilnadu.

Newly ordained priest Fr. Thomas (Nicholas Greson) for the St. Thomas Congregation, Jayapuram, Kilinochi, Srilanka.

In the village of Jayapuram in the Kilinochi district, Srilanka a congregation has been established in the name of St. Thomas the Apostle, with over 50 families participating in the worship there.

ദൈവേഷ്ടം നടക്കണം

"വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും സാധിക്കണം എന്നു വിചാരിക്കാതെ ദൈവേഷ്ടം നടക്കണം എന്നായിരിക്കണം എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ നിഷ്ഠ പാലിക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അങ്ങിങ്ങായി കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ അസുഖങ്ങളും അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും ഇല്ലാതായിക്കൊള്ളും. ... ക്രിസ്തീയ ഐക്യം നമ്മെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യും. 'സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നുതന്നെ സംസാരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഭവിക്കാതെ ഏക മനസ്സിലും ഏക അഭിപ്രായത്തിലും യോജിച്ചിരിക്കുകയും വേണം' എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലി വി. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തോലൻ കോരിന്ത്യരോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അതേ വാക്കുകളാൽതന്നെ നാമും നിങ്ങളെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നു."

- പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ

(അന്ത്യ കല്പനയിൽ നിന്നും)